

ԼՈՒՐԵՐ**ԵԽԿԱՎ-Ն ԸՆԴՈՒՆԵՑ ՀԱՅԱՍՏԱՆԻՆ
ՎԵՐԱԲԵՐՈՂ ԶԵԿՈՅՑԸ**

«ԱԶԱՏՈՒԹԻՒՆ ՌԱՏԻՈՅ»: Եւրոպայի Խորհրդի Խորհրդարանական Վեհաժողովի (ԵԽԿՎ) լիազում նիստում Ապրիլ 17-ին քոչարկութեամբ ընդունուեց «Հայաստանում ժողովրդավարական ինստիտուտների վիճակի վերաբերալ» գեկոյցը՝ 93 կողմ, 8-ական դէմ եւ ձեռնպահ ձախներով։

Թէեւ հայաստանեան պատուիրակութիւնը 36 փոփոխութիւնների առաջարկներ էր ներկայացրել, բանաձեւի ընդհանուր բովանդակութիւնը չփոխուեց։

Համաձայն ընդունուած բանձեւի, «Հրատապօրէն անհրաժշտ բարեփոխումներով առաջ շարժուելու հնարաւորութիւն տուող միակ ուղին քաղաքական ուժերի միջեւ բաց եւ կառուցողական երկխոսութիւնն է»։

Խորհրդարանականները նշել են մի շարք պայմաններ երկխոսութիւնը սկսելու համար։ Մասնաւորապէս՝ անյապաղ սկսել մարտի 1-ի իրադարձութիւնների (որոնց զոհ են գնացել 10 եւ վիրաւորուել 200 հոգի) վերաբերեալ անկախ հետաքննութիւն, անյապաղ ազատ արձակել առերեւոյթ արհեստական եւ քաղաքական շարժառիթներով կալանաւորուած անձանց եւ անյա-

պաղ վերացնել եւ ուժը կորցրած համարել «ֆողովներ, հանրահաւաքներ, երթեր եւ ցոյցեր անցկացնելու մասին» օրէնքում Ազգային ժողովի կողմից վերջերս ընդունուած փոփոխութիւնները։

Եթէ այս պայմանները չապահովուեն եւ վերոնշեալ բարեփոխութիւնների վերաբերեալ բաց երկխոսութիւնը լրջօրէն չծաւալուի «Հայաստանի վատահելիութիւնը որպէս Եւրոպայի խորհրդի անդամ կասկածի տակ կը յախնուի»։

«Վեհաժողովը, հետեւաբար, պէտք է 2008 թուականի յունիսեան նստաշրջանի բացման ժամանակ դիտարկի վեհաժողովում Հայաստանի պատուիրակութեան քուէարկելու իրաւունքները կամեցնելու հնարաւորութիւնը, եթէ մինչ այդ վերոնշեալ պահանջների ուղղութեամբ ձեռք բերուած չլինի զգալի առաջընթաց», - եղբափակում է բանաձեւը։

ԵԽԿՎ-ում հայաստանեան պատուիրակութեան ղեկավար Դաւիթ Յարութիւնը թիւնեանը «Ազատութիւն» ռադիոկայանի հետ զրոյցում «ողջամիտ» որակեց բանաձեւը եւ ասաց, որ այն պէտք է անմիջապէս դառնայ գործորութեան ծրագիր Հայաստանի համար։

ԱԼԻ ԲԱԲԱՋԱՆ. «ԹՈՒՐՔԻԱՆ ՊԱՏՐԱՍ Է ԱՇԽԱՏԵԼ ՀԱՅԱՍՏԱՆԻ ՀԵՏ»

«ԱԶԱՏՈՒԹԻՒՆ ՌԱՏԻՕ»: Թուրքիան ձգուում է երկխոսութիւն հաստատել Հայաստանի նոր իշխանութիւնների հետ՝ երկու երկրների յարաբերութիւնները բարելաւելու ուղղութեամբ։

«Ես նամակ եմ ուղարկել Հայաստանի իմ նոր գործընկերոջը՝ ասելով, որ թուրքիան պատրաստ է երկխոսութիւն սկսել՝ նոր դարաշրջանում հայ-թուրքական յարաբերութիւնները բարելաւելու ուղղութեամբ», - «Աստիէլ թըրտ Փրէս» դործակալութեան փոխանցմանք, այսօր ասել է թուրքիայի արտաքին վերատեսչութեան ղեկավարը։

«Յայսնի է, որ մենք ունենք իսղիրներ, որոնցից մի քանիսը հարիւր տարուայ զաղեմութիւն ունեն», - նշել է Ալի Բաբաջանը եւ յաւելել. - «Սակայն այդ ինդիրները հնարաւոր է յաղթահարել միայն երկխոսութեան ճանապարհով։ Մեր դուները բաց են երկխոսութեան

Համար»։

Հայաստանի նորանշանակ արտգործնախարար իդուարդ Նալբանդեանին հասցէագրուած Բաբաջանի շնորհաւորական ուղերձում, մասնաւորապէս ասուած է. - «Ես անկեղծօրէն հաւատուած եմ, որ մենք միամին կը կարողանանք օգուուել նոր քաղաքական իրողութիւնների ընձեռած հնարաւորութիւններից՝ սկսելու իմաստալից եւ նպատակաւուղղուած երկխոսութիւն՝ համար արդինքն, որին մենք ձգուում ենք»։

Հայաստանի եւ թուրքիայի միջեւ գիւտանագիտական յարաբերութիւնների չկան: Հայաստանի ղեկավարները բազմից են յախտարարել, թէ պատրաստ են նման յարաբերութիւններ հաստատել առանց նախապայմանների։

Երկու երկրների արտգործնախարութիւնների միջեւ համար առաջարկութեան ճանապարհով։ Մեր պաշտօնեանների մակարդակով։

**ԾԵԾԿՈՒՏՈՒՔ ՀԱՅ ԵՒ ՅՈՅՆ
ՀԱՅԱՍՏԱՑԵԱԼՍԵՐԻ ՍԻԶԵՒ**

ԵՐԵՒԱՆ, «ԱՅԲ-Ֆէ»: Երուսաղէմի Սուրբ Յարութիւնավորութեան տաճարում հայերի եւ յոների միջեւ ծեծկութեամբ է տեղի ունեցել: Մաղղակաբարդի տօնակատարութեան ժամանակ հայ հոգեւորականը վրոյուած դուրս է քաշել յոյն հոգեւորականին, ով, նրա կարծիքով, սահմանուածից երկար էր մնացել Տիրոջ գերեզմանի մօտ։ Այնուհետեւ սկսուել է ծեծկութեամբ արտիստիկանութիւնը։

Երուսաղէմի մէջ ծեծկուտուք հայ եւ յոյն հոգեւորականի միջեւ

Յոյն ուղղափառ եւ Հռոմի կաթոլիկ եկեղեցիները տնօրինուած են Սուրբ Յարութիւնավորութեան տաճարի հաստածներ, ինչի հետեւանքով յաճախ վէճեր են ծագուած երեք եկեղեցիների դաւանորդների միջեւ։

**ՏԵՐ-ՊԵՏՐՈՍԵԱՆ ԱՅՑԵԼԵՑ ԿԱՐԵՆ
ԴԵՄԻՐՃԵԱՆԻ ՇԻՐԻՄԻ**

Կարէն Դեմիրճեանը յուշաբարին ծաղիկ դնելէ ետք, Լեւոն Տէր-Պետրոսեանը շրջապատուած ներկաներու կողմէ

ԵՐԵՒԱՆ, «ԱՅԲ-Ֆէ»: Ապրիլի 17-ին ՀՀ առաջին նախագահ Լեւոն Տէր-Պետրոսեանը այցելեց կոմիտասի անուան պանթէոն, որտեղ ամփուուած է Կարէն Դեմիրճեանի ամիսնը։

Կարէն Դեմիրճեանին այսօր

կը դառնար 76 տարեկան։ Լեւոն

Տէր-Պետրոսեանը ծաղիկներ դրեց

Կարէն Դեմիրճեանի յուշաբարինը շատեւ կը դարձը։

Կարէն Դեմիրճեանին այսօր

կը դարձը։ Կարէն Դեմիրճեանին այսօր

կը դարձը։ Կարէն Դեմիրճեանին այսօր

կը դարձը։ Կարէն Դեմիրճեանին այսօր

կը դարձը։ Կարէն Դեմիրճեանին այսօր

կը դարձը։ Կարէն Դեմիրճեանին այսօր

կը դարձը։ Կարէն Դեմիրճեանին այսօր

կը դարձը։ Կարէն Դեմիրճեանին այսօր

կը դարձը։ Կարէն Դեմիրճեանին այսօր

կը դարձը։ Կարէն Դեմիրճեանին այսօր

կը դարձը։ Կարէն Դեմիրճեանին այսօր

կը դարձը։ Կարէն Դեմիրճեանին այսօր

կը դարձը։ Կարէն Դեմիրճեանին այսօր

կը դարձը։ Կարէն Դեմիրճեանին այսօր

կը դարձը։ Կարէն Դեմիրճեանին այսօր

կը դարձը։ Կարէն Դեմիրճեանին այսօր

կը դարձը։ Կարէն Դեմիրճեանին այսօր

կը դարձը։ Կարէն Դեմիրճեանին այսօր

կը դարձը։ Կարէն Դեմիրճեանին այսօր

կը դարձը։ Կարէն Դեմիրճեանին այսօր

կը դարձը։ Կարէն Դեմիրճեանին այսօր

կը դարձը։ Կարէն Դեմիրճեանին այսօր

կը դարձը։ Կարէն Դեմիրճեանին այսօր

կը դարձը։ Կարէն Դեմիրճեանին այսօր

կը դարձը։ Կարէն Դեմիրճեանին այսօր

կը դարձը։ Կարէն Դեմիրճեանին այսօր

կը դարձը։ Կարէն Դեմիրճեանին այսօր

կը դարձը։ Կարէն Դեմիրճեանին այսօր

կը դարձը։ Կարէն Դեմիրճեանին այսօր

կը դարձը։ Կարէն Դեմիրճեանին այսօր

կը դարձը։ Կարէն Դեմիրճեանին այսօր

կը դարձը։ Կարէն Դեմիրճեանին այսօր

կը դարձը։ Կարէն Դեմիրճեանին այսօր

կը դարձը։ Կարէն Դեմիրճեանին այսօր

կը դարձը։ Կարէն Դեմիրճեանին այսօր

կը դարձը։ Կարէն Դեմիրճեանին այսօր

կը դարձը։ Կարէն Դեմիրճեա

ԱՊՐԻԼԵԱՆ ԶՈՐԱԿՈՉ

ՍԱՀԱԿ ԹՈՒԹՁԵԱՆ

Ուրոյն գործընթացի կը հետեւի ժողովուրդի մը զիտակցութեան զարթօնքը։ Ուղղագիծ չէ ատոր անցած պատմական ուղին, այլ ենթակայ է աջ ու ձախ թեքումներու, ետ-դարձերու, ընկրկումներու, ինչպէս նաև հերոսական խոյանքներու։

Հայ ժողովուրդը եւս, իր
ծանրաքայլ ու ցաւոտ յառաջինա-
ղացքին մէջ, անդուլ պայքար
մղած է՝ զինք շահագործող օտար
բոնակալներու եւ տեղական հարս-
տահարիչներու դէմ։ Որքան ծանր
եղած է զինք կեղեքող ներքին ու
արտաքին տիրապետութիւններու
լուծը, այնքան դժուար եղած է իր
ազատագրական պայքարը եւ ձեր-
բազատումը այդ լուծէն։ Իրեն
պարտադրուած զրկանքներուն հա-
կազզող հաւաքական գիտակցու-
թեան յարատեւ աճը, սակայն,
միշտ ալ խթանած է ժողովրդա-
կան զանգուածներու ազատագ-
րական պայքարները, աւելի ար-
դար իրաւակարգերու հաստատ-
ման ի ինդիր եղած ըմբոստու-
թիւնները։

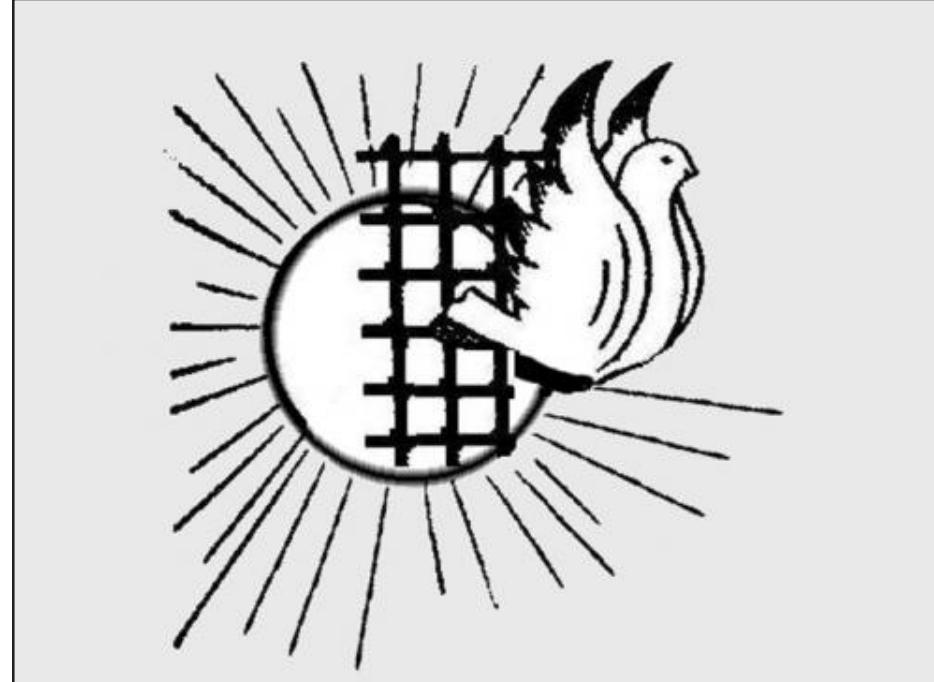
Պատմական Հայաստանի աշ-
խարհաքաղաքական աննպաստ
դիրքը տարածաշրջանին մէջ,
առաւել երկրի լեռնացին տարան-
ջատուածութիւնը, հաւանաբար,
մէծափէս իսոչընդոտեցին մէր ժո-
ղովուրդի հաւաքական գիտակ-
ցութեան բնականոն զարգացու-
մը: Նոյնպէս խափանուեցաւ մի-
ացեալ հզօր պետականութեան աս-
տիճանական կազմաւորումը: Մէր
յարգելի պատմաբանները վիրա-
ւորական թող չգտնեն այստեղ
ակածայ նշուած սա անվիճելի
իրողութիւնը – մէր պատմու-
թեան անցած տարիներու մէծա-
գոյն մասը մէր նախահայրերը
տառապած են օտար տիրապե-
տութեան տակ՝ օտար բոնակալ-
ներու եւ անոնց հայազգի միջ-
նորդներու ծառայութեան մէջ: Թող
չառարկուի, խնդրեմ, թէ
այդպիսի «պարտուղական» հաս-
տառումը ատակ է բարոյազրկե-
լու մեր զանգուածները, եւ թէ
նախընտրելի է թեթեւ հպումնե-
րով քչիկ մը յաւելեալ փայլ տալ
մէր բաւական գորշ պատմու-
թեան: Կը կարծեմ թէ երկու
հազարամեեակներէ աւելի երկա-
րող առասպելներով ու հեքիաթ-
ներով մնած մեր ժողովուրդը
այժմ բաւական չափահաս է եւ
պատրաստ՝ լսելու ճշմարտու-
թիւնը իր ամբողջութեամբ:

վասկը, անյուսուութիւնը, անկազմակերպ քաշքուկը կը յատկանշեն ամբոխը՝ հաւաքական գիտակցութեան դեռ չհասած բնակչութիւնը: Բայց երբ յաղթահարէ ամբոխային իր շփոթը, երբ նուածէ իր հաւաքական գիտակցութիւնը որպէս մարդկային հասարակութեան լիարժէք անդամ, ա'յն ատեն է որ խեղճուկ ու միայնակ մարդեր մէկտեղող բազմութիւնը կը դառնայ քաղաքացիական հասարակութիւն: Այսինքն՝ ժողովուրդը կը կենսագործէ իր գիտակցութեան զարթօնքը: Կ'արթննայ: Ու գիտակից ինքնավստահութեամբ, անտեղիտալի կամքով ու համակարգուած միասնականութեամբ կը պահանջէ իր արդար տեղը, արդար արեւին տակ: Կը գիտակցի, վերջապէս, թէ Հայաստան աշխարհը կը պատկանի

իրեն եւ իր համաքաղաքացիներուն, թոռներուն, ծոռներուն — եւ ոչ թէ քմահաճ եւ անխնայ ստորութեամբ զինք կեղեքը, սպաննող ու բանտարկող Քոչարեաններուն ու Սերժ Սարգսեաններուն կամ անոնց շփացած կիներուն ու զաւակներուն ու մերձաւորներուն որոնք «թագաղրական» տօնահանդէսով արբեցած են՝ երկու քայլ անդին իրենց խաչեցեալ հարազատներու Հոգիներուն համար հաւաք ու մոմավառութիւն կատարող սպակիր կիներու անամոքելի ցաւին անհաղորդ. կամ անոնց սպասարկող քառասուն հարստապետերու պարարտացած ընտանիքներուն։

Իսկ արթնցած այս ժողովուրդը ոչ միայն կը պահանջէ, այլ արթուն կը հսկէ իր իրա-

• • • • •

Ազատել բաղաժական բանտարկեալները

ղոպտեցին զինք՝ իրեն բաժին
ձգելով զրկանքն ու հարստապե-
տական նորատիպ ստրկութիւնը
միայն, որ շուտով դարձաւ քա-
ռասուն մենաշնորհեալ աւագակ-
ներու բռնապետական համակար-
գը՝ Քոչարեան-Սերժ Սարգսմեան
երկպլանի աւագակապետերու եւ
իրենց խամաճիկներու գլխաւո-
րութեամբ:

Ահաւոր բան էր տեսնել վեր-
ջին տասը տարիներու Հայաստա-
նը որուն երկինքը ծածկուած էր
սեւ ամպերով՝ «Յուսալլ արգիլ-
ուած է» վերտառութեամբ: Ճիշդ
է, «Յոյսը վերջինն է մեռնում»:
Սակայն իմ նորանկախ հայրենի-
քիս մէջ ես մէծ դժուարութեամբ
ու գերմարդկային ճիզով միայն
նշմարեցի հազիւ պլազող Յոյ-
սը որ մարելու շատ մօտ էր ամէն
ըսպէ: Եւ ամէն հայրենիք այցե-
լութեանս աւելի դժուար կ'ըլ-
լար նշմարել զայն:

մեթոսները՝ ընդդիմադիլը մօտ 150
քաղաքական բանտարկեալներով։
Իշխանութիւնը բոնի ուժով իրենց
ձեռքերուն մէջ պահելու նպատա-
կով, Ռոպերթ Քոչարեան եւ Սերժ
Սարգսեան բացէ ի բաց որդեգրե-
ցին թուրք դաշիճներուն աշխա-
տելակերպը։ Մինչեւ այսօր դեռ
հայաստանեան բանտերու մէջ ար-
գելափակուած քաղաքական գոր-
ծիչները՝ ազգային ժողովի պատ-
գամաւորները, բանակայինները,
ազատամարտիկները եւ գործօն
քաղաքացիները հոն կը գտնուին՝
բեմադրուած սադրանքներու, ան-
հիմն զրպարտութիւններու, կա-
մայական շինծու ամբաստանու-
թիւններու հիման վրայ – ոմանք
նոյնիսկ առանց որոշակի մե-
ղադրանքի, այլ պարզապէս ան-
հեթեթ «կասկածներու» պատր-
ուակումով։

Իմկ բուն ոճրագործները եւ
քրէական յանցագործները դուրս են
ու կը վայելեն իրենց ուրոջն «ազատ
եւ անկախ» կարգավիճակը:

Այս օրերուն, երբ սպառնալիքներու կրակ կը ժայթքէ մեր թշնամի հարեւաններու բերաններէն, ի՞նչ տղամաբանութեամբ ազատազրկուած կը մնան մեր երկրի ամենէն հաւատարիմ եւ անձնազոհ պաշտպանները: Հայաստանի Հանրապետութեան ինքնակոչ նախագահ Սերժ Սարգսեան իմաստութեան ու հեռատեսութեան ի՞նչ ծուռ պատճառաբանութիւններով կալանքի տակ կը պահէ զանոնք՝ բացի իր բոնազաւթած աթոռին վրայ քիչ մը եւս բազմած մնալու հիւանդագին մտասեւեռումէն: Իսկ հապա՞ եթէ վաղն առաւօտ թշնամին ներխուժէ Արցախի սահմանները: Ո՞վ պիտի պաշտպանէ Արցախը – եւ ամբողջ Հայաստանը – նման իրական կարելիութեան մը շղթայագերծման պարագային: Անշուշտ ատիկա պիտի կատարեն դարձեալ հայ ազատամարտիկները – որոնց մէկ մասը բանտերու մէջ կը գտնուի ներկայիս – մինչ քոչարեաններն ու սերժ-սարգսեանները երկրէն ընդմիշտ դուրս պիտի պրծին՝ իրենց թալանած միլիառներով:

Թուրք դահիճները զիխատեցին հայ ժողովուրդը եւ զայն զրկեցին իր ուղեղէն՝ զինք կոտորելու նախօրեակին։ Դատելով մինչեւ այսօր իրենց ցուցաբերած վերաբերմունքէն, ո՞չ մէկ երաշխիքն չմարելի է որ մեզ յուսադրէ թէ նոյն կամ ատոր նման խելագար արարքի մը պիտի չդիմեն մերօրեայ հայանուն նորագոյն դահիճները, որոնք կը յամառին կալանքի տակ պահել հայրենի ժողովուրդի լաւագոյն ներկայագութիւններու։

Աշխարհի բոլոր ողջմիտ հայեցած թիւն է պարտականութիւնն է մեր հայրենի քաղքանտարկեալներու ազատ արձակումը։ Ներկայ պահու այս գերազո՞ն հրամայականի անյապաղ իրավուրծման համար զօրակցութեան կոչ կ'ընենք հայրենիքի եւ սփիւռքի տարածքին հայ անունը կրող բոլոր պարկեշտ հոգիներուն անհասկո։

Գիտակից ոստումով արթն-
ցած է Հայաստանի ժողովուրդը եւ
իր բախտը առած՝ իր ձեռքերուն
մէջ։ Այսուհետեւ իր երթուղին
կրնայ խորսութորս ըլլալ ու խիստ
վտանգաւոր, կամ՝ յարաթերաբար
աւելի հեզասահ ու խաղաղ։ Բայց
ան վճռական է եւ անպայման պիտի
համնի իր նպատակակետին՝ որ
ժողովուրդին համար իր գոյառ-
ման ձգողող ժողովրդավար հարա-
զատ իրաւակարգի հաստատումն է։
Բարի երթ իրեն։

ԱՊՐԻԼ 24**ՄԻ՛ ՄՈՌԱՅՔ, ՅԻՇԵՑԵՔ****ՆՈՒՊԱՐ ԶԱՐԽՈՒՏԵԱՆ**

Եթէ կը հաւատաք Հայրենիքն, եթէ կը հաւատաք հոգիին, եթէ կը հաւատաք Յաւիտենականութեան՝

ՅԻՇԵՑԵՔ, ՄԻ՛ ՄՈՌԱՅՔ:

Մի՛ մոռնաք այս անունները. Մեսքենէ, Ռաքքա, Սուար, Շետտատէ, Ռաս-Ռուայն, Տէր: Ասոնք անուններ են վայրերու, գիւղերու եւ աւաններու՝ ցրուած Սուրիոյ տափաստաններուն վրայ, եփրատ գետին կողմերը:

Մի՛ մոռնաք այս անունները. Մեսքենէ, Ռաքքա, Սուար, Շետտատէ, Ռաս-Ռուայն, Տէր: Աննշան գիւղեր եւ աւաններ՝ ցրուած եփրատի եւ Խապուրի կողմերը, ուր կը քնանան մեր նահատակները աւագի խաւերուն տակ:

Խապուր գետը կը հոսի հիւսիսն հարաւ: Ան կը ծնի Ռաս-Ռուայնի մօտերը եւ կը միանայ եփրատին՝ Տէր Զօրէն քիչ մը դէպի արեւելք: Խապուր հանդարտ ու ջրառատ գետ մըն է: Ան չունի եփրատի մոլեզնութիւնը եւ քմահաճ ելեւէջները:

Խապուր գետը կը հոսի տափարակ դաշտավայրի մը մէջ դէպի հարաւ եւ կը շեղի դէպի արեւելք, երբ կը հանդիպիս բարձունքներու: Խապուր գետը կ'անցնի Սուար գիւղի եւ Շետտատէի բլուրներուն քովէն, եփրատին միանալէ առաջ:

Գետին կողմէ դիտուած՝ Սուարի եւ Շետտատէի բլուրները կը նմանին ապառաժներու, որոնց մէջ փորուած են խորունկ եւ մութ լաբիւրիննուներ, ուր ժամանակին հովիւները իրենց ոչխարները կը պահէին:

Բայց այսօր, Սուարի եւ Շետտատէի մութ ու ճիւղաւորուած քարայրներուն գետինը ծածկուած է մարդկային ոսկորներով, եւ անոնց խորերը կ'ոռնան շնագայեր ու բորենիներ, որոնք անասնացած դաշիներու ու մարդկասպաններու ուրուականներն են: Այդ քարայրներուն խոռոչներուն մէջ ցրուած են մարդկային անշերիմ կմախքներ եւ անոնց խաչմերկներուն վրայ լեռնացած են գանկերու աշտարակներ:

Այդ քարայրներուն պատերը տակաւին սեւ են դաշիներուն վառած խարոյիներուն ծուխովը:

Թուրքերը գիտեն մէծաքանակ սպանդի աժման գաղտնիքները՝ քիչ մը նախնական՝ բայց շատ ազդուու:

Զանուածային սպանդի մեթուստները շատ պարզ են: Քանի մը հազար հայեր արգելափակել եկեղիքի մը մէջ, քարիւղ սրսկել տանիքին եւ պատերուն վրայ եւ լուցքի մը վառել: Կամ խորունկ փոսի մը մէջ իջեցնելվ կամ նետել մահապարտները եւ անոնց վրայ բահերով հող թափել: Կամ խորունկ փոսի մը մէջ իջեցնելվ կամ նետել մահապարտները եւ անոնց վրայ բահերով կամ խորունկ ու ճիւղաւորուած քարայրներու մէջ բնակեցնել հայաւալ եւ երախայ եւ մուտքին առջեւ վառել:

Շրջանի գիւղացիները կ'ըսեն, որ Ապրիլի գիշերները, Սուարի եւ Շետտատէի քարայրներէն կը լսուին սրտած միկ աղաղակներ, մանուկներու լացեր ու մայրերու ողբեր:

Այդ քարայրներուն մէջ, եւ եփրատի ու Խապուրի ջուրերուն տակ, տափաստաններու աւագաբլուրներուն գիւղեր, կը քնանան մեր հայրերը եւ մայրերը, մեր եղանակները եւ քոյրերը:

Եթէ օր մը մեր մեռելները յարութիւն առեն ու պահանջնեն, այն հողը, որուն մէջ կը քնանան, այն ատեն երկրագունդին մէկ կարեւոր մասը մեզի պիտի ըլլայ... Սակայն մեր մեռելները կը շարունակնեն քնանալ, որովհետեւ զարթնումի ժամը չէ հնչած:

Դաշիները ուզած էին, որ անապատը դառնաց մէր գերեզմանը, եւ ունացնութեան ափերէն փչող հովը տեսաբար հարթէ հողակոյտերը, որպէսպի թարութեան օրը, հրեշտակապետները չգիտնան, թէ ուր են մեր անժեղ մանուկները, երկար մագերով մեր քոյրերը, բարի նայուած քովլ մեր հայրեր եւ մայրերը:

ՄԻ՛ ՄՈՌԱՅՔ, ՅԻՇԵՑԵՔ:

Որովհետեւ մեռելները զայրացած են մեր դէմը եւ զգուած են ձեր անհոգութենէն եւ անտարբերութենէն:

Դաշիները կ'ուրախանան եւ կը քրջան, երբ անտեսէք ձեր նահատակները: Դաշիները միշտ արթուն են, բորենիներու պէս, որոնք կը հալածնեն իրենց զոհերը նոյնիսկ հողին տակ:

Մեր դաշիները խորածանկ են, կեղծաւոր ու անխիղճ: Անոնք իրենց յանցանքը ծածկելու համար կը զործեն ուրիշ ուժին ու անուն եւ կամ կը զրպարտեն ու կը նուաստացնեն իրենց զոհերը, որպէսպի աշխարհ արհամարհէ զանոն: Եթէ կարելի ըլլար, անոնք կրկին կը փորէին աւազները եւ կրկին կը սպաննէին մեր մեռելները, որպէսպի անոնց բողոքները չհամար աստղերուն:

Մեր դաշիները միշտ արթուն են ու կը թափառին մեր շուրջը, կը հետեւին մեր քայլերը ուրիշ աշխատեւ եւ կը մեկնաբանեն մեր խոսքերը:

ՅԻՇԵՑԵՔ, ՃԻ ՄՈՌԱՅՔ:

Եթէ օր մը ուխտի երթաք ալդ կողմերը, գիշեր մը անցուցէք Շատտատէի բլուրներուն վրայ: Որովհետեւ այդ կողմերը մեծ քաղաքներ գոյութիւն չունին, խաւարը կը տիրապետէ ամէն կողմ: Աստղերը միան կը պլայլան երկնակամարին վրայ: Անոնք յախտենական վկաներն են մեր Գողգոթային, բայց մարդիկ չեն կրնար կամ չեն ուզեր հասկնալ անոնց լեզուն:

Լուռթիւնը կը ծնի գիշերուան մակընթացութենէն, խաւարը թաւշեաց վարագոյր մըն է նետուած բնութեան վրայ:

Գիշերը արթուն մնացէք, հակեցէք, սպասեցէք եւ աղօթեցէք, որովհետեւ այս լուռթիւնը խաբուսիկ է, եւ ձեր շուրջը կը թեւածեն մեր նահատակներուն հողիները:

Հսկեցէք եւ աղօթեցէք եւ այս լուռթեան մէջ պիտի լսէք անտեսէլի զանգակի մը զողանջները: Թեթեւ հով մը պիտի շոյէք աւազակոյտերը եւ անոնց մէջէն պիտի յայտնուին ծերունիներու, մանկամարդունիներու եւ մանուկներու գլուխներ, իրաններ եւ ամբողջ մարմիններ... Իսկ Սուարի եւ Շետտատէի քարայրներուն մէջէն պիտի հայեր արթուն մէջէն պիտի յայտնուին գոյութիւնը կուրսական մը, որուն արձագանդ պիտի տայ աւազակոյտերէն դուրս կանգնած նահատակներուն բողոքի եւ զայրոյթի համանուագը:

Այդ շարականը համանուագ մըն է, հոգեհանգիստ մը, տիեզերական ու էքսուլիցիէմ մը կատարուած աստղերուն նուազախումբով եւ հրեշտակներու անուագը:

ԱՐԹՆԱՑԵՔ ՍԱՐԴԻԿ, ԱՐԹՆԱՑԵՔ ԱԶԳԵՐ ԱՐՄԵՆԻՇ ԴԻՎՈՒՅՆ

Դարեկ շարունակ հողմածեթ եղած,

Անվերջ հալածուած, անվերջ չարչարուած,

Անվերջ թշնամու սրից խոցոտուած

Դայրենի երկիր անվերջ դառնացած:

Յաւում է սիրտս անցեալիդ համար

Յաւում է սիրտս ողջ կատարուածի,

Յաւում է սիրտս անապատ-

Արմենի արեւու անուագը:

Սերա նահատակուած անմեղ:

Սերա արման արեւու մէկից խաւարեց,

Սերա նահատակուած անմեղ:

Սերա արման արեւու գոյութեան անուագը:

Սերա արման արեւու գոյու

massis Weekly

Volume 28, No. 14

Saturday, APRIL 26, 2008

Council Of Europe Assembly Condemns Armenian Crackdown

STRASBOURG -- The Council of Europe Parliamentary Assembly (PACE) last Thursday condemned the Armenian authorities' post-election crackdown on the opposition and warned that failure to reverse it would put at risk Armenia's full membership in the Strasbourg-based organization.

In a resolution, the assembly demanded an "independent, transparent and credible inquiry" into the March 1 deadly clashes in Yerevan between security forces and opposition supporters and "the urgent release of the persons detained on seemingly artificial and politically motivated charges." It also said that the recently enacted legal amendments which effectively banned opposition rallies should be repealed "with immediate effect."

The resolution stressed that these measures are necessary conditions for a dialogue between the Armenian government and the opposition as well as far-reaching political reforms which it said need to be implemented in the country. It warned that failure to take them would mean that "the credibility of Armenia as a member of the Council of Europe is put into doubt."

"The Assembly should therefore consider the possibility of suspending the voting rights of the Armenian delegation to the Assembly at the opening of its June 2008 part-session, if no considerable progress has been made on these requirements by then," read the resolution.

The regime in Yerevan has faced similar calls from the Council of Europe's decision-making Committee of Ministers as well as the European Union and the United States. Nonetheless, their crackdown on the opposition led by former President Ter-Petrosian appears to have continued unabated in recent weeks.

"The Assembly condemns the arrest and continuing detention of scores of persons, including more than one hundred opposition supporters and three members of parliament, on what appear to be politically motivated charges," read the PACE resolution. "This constitutes a de facto crackdown on the opposition by the authorities."

The Kocharian-Sarkisian regime's handling of the February 19 presidential election and the ensued dramatic developments were high on the agenda of the PACE's weeklong spring session in Strasbourg. As well as adopting the resolution, the assembly discussed earlier in the week a separate report presented by a PACE delegation that monitored the election along with more than 200 Western observers.

U.S. Helsinki Commission Holds Hearings On Armenian Elections

WASHINGTON, DC -- On Thursday, April 17 a hearing entitled, "Armenia after the Election," was held by the Commission on Security and Cooperation in Europe, on Capitol Hill.

The Commission on Security and Cooperation in Europe, also known as the U.S. Helsinki Commission, is a U.S. Government agency that monitors progress in the implementation of the provisions of the 1975 Helsinki Accords. The Commission consists of nine members from the United States Senate, nine from the House of Representatives, and one member each from the Departments of State, Defense and Commerce.

Testifying on behalf of the Bush Administration, Matthew Bryza, Deputy Assistant Secretary of State for European and Eurasian Affairs, told Members of Congress that "what happens in Armenia matters to the United States." He added that Wash-

ington has a vested interest in Armenia's security, regional economic integration, and the freedom of the Armenian people to exercise their internationally recognized human rights to shape their own future.

Armenia has shown "some signs of progress" since officials there lifted a 20-day state of emergency that was imposed in response to the post-election turmoil.

Bryza noted that the U.S. Administration called on Armenian officials to conduct an impartial investigation and prosecute anyone who used violence, as well as restore all basic freedoms in both law and practice, resurrect democratic reforms, and initiate a national dialogue between the government, opposition and civil society leaders that will ensure freedom of assembly in exchange for a pledge to protest

Continued on page 4

Thousands Rally In Yerevan To Voice Support For Political Prisoners

YEREVAN -- In what was the first opposition rally authorized by the Armenian regime in two months, thousands of people assembled in Yerevan at the weekend to voice support for

former President Levon Ter-Petrosian and his imprisoned loyalists.

It was also the largest gathering

Continued on page 4

Turkey Says Wants Dialogue With Armenia

ANKARA -- Turkey's foreign minister said Monday he is seeking a dialogue with the new government installed in Armenia to try to normalize ties between two neighbors who have no diplomatic relations.

Ali Babacan told reporters he had written to his Armenian counterpart saying that Turkey "is open to dialogue with the aim of normalizing Turkish-Armenian ties in the new era."

"Admittedly we have problems, some of which date back 100 years," Babacan said, when he was asked about Turkey-Armenia relations during a news conference with the visiting Austrian Foreign Minister Ursula Plassnik.

"But the only way of overcoming these problems is through dialogue. Our doors are open to dialogue in this new period," Babacan said.

Gov. Schwarzenegger Proclaims Days of Remembrance of the Armenian Genocide for 2008

California Governor Arnold Schwarzenegger has proclaimed the week of April 20th through April 27th as "Days of Remembrance of the Armenian Genocide." Following is the text of the proclamation:

PROCLAMATION

Every April, we take time to commemorate the lives of those forever devastated by the Armenian Genocide. Between 1915 and 1923, more than one million Armenians were killed in the territory of the Ottoman Empire, and countless more lost everything they owned. Intellectuals and store owners, children and seniors, men and women, people from all walks of life were victims of these horrific acts. Often listed as the first genocide of the twentieth century, these events had a life-altering impact on many, and stimulated an Armenian Diaspora.

California has ensured that those lost and affected by this tragedy will not be forgotten. In 2006, I signed Assembly Bill 1210, authored by Assemblyman Lloyd Levine, to allow construction of a memorial for California's survivors in Capitol Park. Additionally, in 2005, I signed Senate Bill 424 authored by Senator Chuck Poochigian, which designated in state law a specific time to observe the California Days of Remembrance of the Armenian Genocide.

I ask all Californians to take time this week to reflect on this tragedy and its consequences. In joining our friends in the Armenian-American community in this observance, all of California helps remember the lives that were lost or changed by these fateful events.

NOW, THEREFORE, I, ARNOLD SCHWARZENEGGER, Governor of the State of California, do hereby proclaim April 20-27, 2008, as "Days of Remembrance of the Armenian Genocide."

IN WITNESS WHEREOF, I have hereunto set my hand and caused the Great Seal of the State of California to be affixed this 7th day of April 2008.

ARNOLD SCHWARZENEGGER
Governor of California

Swedish Archives Confirm: It Was A Genocide!

A recently conducted study at the Uppsala University has revealed highly interesting information in the Swedish Archives, which once again confirm the researchers' view of the events in the Ottoman Turkey during the First World War: the Christian minorities, the Armenians in particular, were subjected to genocide.

The massacres in Ottoman Turkey during the First World War claimed the lives of approximately 1.5 million out of a world population of four million Armenians, while over 250,000 Assyrians/Chadeans and equal number of Pontic Greeks. In 1923, for the first time in over 2,500 years, Armenians no longer lived on 85 % of their fatherland. Thus, the Armenian genocide was, in a sense, a successful genocide, acquiring the perpetrators an Armenia without Armenians.

The conducted survey covers the period between 1915 and 1923 and includes, among others, reports which the Swedish Ambassador, Cosswa Anckarsvärd, and the Swedish Military Attaché, Einar af Wirsén, both stationed in Constantinople, sent to the Foreign Department (found in the National Archive) and the General Staff Headquarters (found in the War Archive) in Stockholm, respectively. In total, about eighty documents were found with direct relevance to the so-called Armenian Question, of which some are over-explicit in their message: the Turkish Government conducted a systematic extermination of the Armenian Nation.

On July 6, 1915, Ambassador Anckarsvärd, writing to the Swedish Foreign Minister, Knut Wallenberg, concludes: "Mr. Minister, The persecutions of the Armenians have reached hair-raising proportions and all points to the fact that the Young Turks want to seize the opportunity, since due to different reasons there are no effective external pressure to be feared, to once and for all put an end to the Armenian question. The means for this are quite simple and consist of the extermination [utrotandet] of the Armenian nation [emphasis added]." Anckarsvärd's reports until 1920 persisted in the same insight. At several occasions, the Ambassador points out that "It is obvious that the Turks are taking the opportunity to, now during the war, annihilate [utplåna] the Armenian nation [emphasis added] so that when the peace comes no Armenian question longer exists." In a later report (1917) he underlines that the massacres are not clashes between the Muslim and the Armenian populations, but "that the persecutions of Armenians have been done at the instigation of the Turkish Government [emphasis added]..." As an explanation to the prevailing famine in Turkey during 1917, the Embassy Envoy Alhgreen mentions the shortage of workers, which is claimed partly to be a result of "the extermination of the Armenian race [utrotandet af den armeniska rasen] [emphasis added]". Major Wirsén's reports to the General Staff concur with Anckarsvärd's analysis. In 1942

Wirsén published his memoirs, entitled *Minnen från fred och krig* ("Memories from Peace and War"), reflecting upon his time as Swedish Military Attaché in the Balkans and Turkey. In a chapter entitled *Mordet på en nation* ("The Murder of a Nation"), Wirsén renders his observations of the Armenian massacres: "Officially, these [deportations] had the goal to move the entire Armenian population to the steppe regions of Northern Mesopotamia and Syria, but in reality they aimed to exterminate [utrota] the Armenians [emphasis added], whereby the pure Turkish element in Asia Minor would achieve a dominating position." In the conclusion of this chapter he recalls his conversation with the Turkish Grand Vizier Talaat Pasha and notes: "The annihilation of the Armenian nation [emphasis added] in Asia Minor must revolt all human feelings. The way the Armenian problem was solved was hair-raising. I still can see in front of me Talaat's cynical expression, when he emphasized that the Armenian Question was solved."

The mentioned quotations are a fraction of the information presented in the study. In addition to the mentioned archives of the Foreign Ministry and the General Staff, the reports from the Swedish missionaries and the Swedish newspapers were also included in the study and concur with the same view. The surveyed documents are mainly in regard to the Armenian Question, but the data bed indicates that other Christian groups, such as Greeks and Syriacs, were affected by the same fate.

The study clearly emphasises the concept of "bystander". While the word itself implies that the bystanders do not participate in the genocide, some contend that they are far from just a neutral viewer to the tragedy, but passive participants in the annihilation. The British statesman and political thinker Edmund Burke's statement captures the essence of the bystanders to genocide: "the only thing necessary for the triumph of evil is for good men to do nothing." The documents clearly indicate that the Swedish Government was well informed about the state-orchestrated extermination of the Armenians. They also disclose that the Government, fully in accordance with the policy of a small state, consciously chose not to intervene in the matter, neither during the massacres nor after when the League of Nations suggested Sweden as a mandate power in Armenia. While resorting to isolationism during the period of the implementation of the genocide, Sweden followed the general stream, in particular that of the Major Power's, during the post-war period when the question of securing the future of the Armenian Nation was discussed. Sweden, as all other states, chose to secure its national interests rather than standing out from the rest by advocating Armenia's right and the question of punishing the perpetrators of the Armenian genocide. The present-day Swedish Government does not seem to be willing to become involved in the question either. Just last fall, the

On Eve Of Genocide Anniversary, It Is Time For Congress To Act

By Rep. Ed Royce

It is far past time when the United States Congress should go on record officially recognizing the Armenian Genocide. As a State Senator, with the help of Governor George Deukmejian, I authored the first resolution recognizing the Armenian genocide, which passed the California Legislature. In Congress, George Radanovich, Jim Rogan and myself, along with bipartisan support, were able to successfully pass the first Armenian Genocide Resolution through the foreign affairs committee. Later, Adam Schiff, with the support of myself and others, was able to do the same. But, regardless of whether the President was Bill Clinton or George Bush, and whether the Speaker was Dennis Hastert or Nancy Pelosi, the impact of the Government of Turkey's protests has had the same effect. The Genocide Resolution, which we have passed through the Foreign Affairs Committee, has consistently been checkmated by the Government of Turkey. The reason the Government of Turkey can't be allowed to halt passage of this resolution is because of the gravity of the subject of genocide.

On April 24, 1915, the Ottoman Empire set out on a campaign to exterminate the Armenian people. Between 1915 and 1923, the numbers were horrific. One and a half million Armenians were murdered and 500,000 deported from their homelands. At the end of these eight years, the Armenian population of Anatolia and Western Armenia was virtually eliminated, becoming one of the 20th Century's darkest chapters.

While acknowledging the role played by the Ottoman Empire in killing Armenians, some have laid doubt to the claim of genocide, citing the subsequent deportation of the survivors as merely a movement of a people from one land to another. Henry Morgenthau, the U.S. Ambassador to the Ottoman Empire from 1913-1916, saw it much differently. In his memoirs, Morgenthau recalls that the Turks, "never had the slightest idea of reestablishing the Armenians in (a) new country" knowing that "the great majority of those would...either die of thirst and starvation, or be murdered by the wild Mohammedan desert tribes."

I recall Morgenthau's words here because he saw first hand the atrocities wrought on the Armenians, and he had been told by Turks that they un-

Foreign Minister Carl Bildt, during an interpellation in the Swedish Parliament, refrained from officially recognising the 1915 genocide, partly by referring to "the need of additional research about what really transpired in the Ottoman Empire." The surveyed documents should at least quench that need; the official reports from the Swedish Ambassador and the Swedish Military Attaché in Constantinople are

Rep. Ed Royce

derstood quite well that they had handed down a death sentence to the Armenian people. The Turks not only knew of what they were doing, but spoke quite freely of it. Eighty years later, however, many are still unwilling to recognize the killing for what it was: genocide.

The U.S. has long been a global leader in promoting human rights around the world. On the issue of the Armenian genocide, however, we lag behind. The French, Swiss, Swedish, Germans, and even the Russian governments recognize the Armenian genocide properly. As a global leader in human rights, it is imperative for the U.S. to stand on principle and recognize the annihilation of the Armenians.

However, it is no less important today to recognize the Armenian genocide for what it is. The deafening silence that came in its wake set the stage for a century that saw genocides occur in Europe, Africa, and Asia. While the Armenian genocide was the first of the 20th century, the blind eye cast to the slaughter of Armenians was a point used by Hitler who asked his joint chiefs of staff, "Who...speaks today of the [their] annihilation?"

To the critics who say that we should not dwell on history, I say it's much harder to get tomorrow right if we get yesterday wrong. The world's strength to oppose killing today is made greater by accountability, for actions present, but also past. It's weakened by denial of accountability of past acts. Not recognizing the Armenian genocide, as such, does just that.

Rep. Ed Royce is a Republican from California. He is the Ranking Member of the Terrorism, Nonproliferation, and Terrorism Subcommittee and is a senior member of the Armenia Caucus.

unambiguous: Armenians were subjected to genocide.

The study in its whole is included in a master thesis paper which will be presented in the Higher Seminar at the Uppsala University's Department of History. It will also be available at <http://www.armenia.org>. Vahagn Avetian, Editor of Armenia.org and Master Degree Student at Uppsala University, Uppsala, Sweden.

NOR SEROUNT TV LIVE
CHARTER CABLE CHANNEL 280 GLENDALE - BURBANK
GLOBCAST SATELLITE
EVERY THURSDAY 10.00 to 11.00 PM

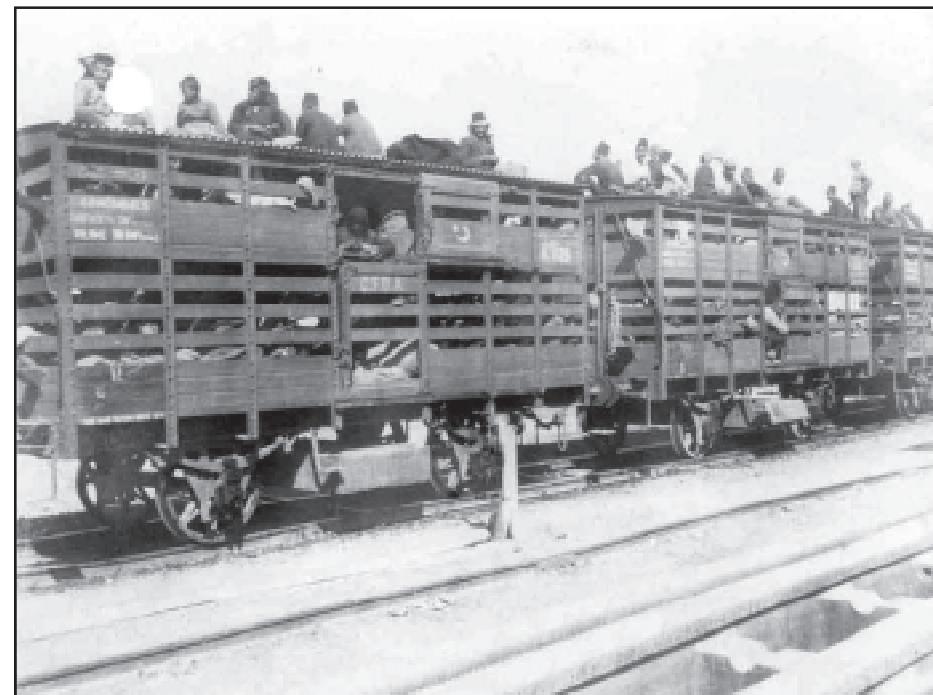
Germany's role in the Armenian genocide had been for many years obscure and shrouded in uncertainty. But now there is no doubt that without Germany's support the Turkish nationalist government would not have been able to carry out its plan of eliminating all Armenians living in the Ottoman Empire. The very close relationship between the German Empire and the Ottoman Empire stretched back well into the mid 19th century. Through considerable military aid, Germany attempted to gain influence within the Ottoman Empire. The Baghdad railway project later was to play an important strategic role in the relationship. Germany was increasingly becoming a direct competitor with France, England and Russia in the region and it seemed for the Turkish government that only one European Great Power had no interest in breaking up the Ottoman Empire; namely Germany. Ottoman Empires entry into the war on the side of Germany cleared the way for the implementation of policies which resulted in the catastrophe which began in early 1915. The Armenians remembered all too well the German support for the Armenian hater Abdul Hamid. Within some Armenian circles there was fear that Germany would again tolerate a Turkish Government's anti-Armenian policy.

As in the spring of 1915 the systematic deportation policy of the Armenian population was implemented the German missionaries set about convincing the Armenian population to follow without resistance the Turkish "Evacuation Plans". The real motives of the Turkish Government were apparently unknown to these naive missionaries. They were totally convinced that it was better for the Armenians to put up no resistance to the orders of the Turkish authorities. As the Armenians woke up to the real danger of the policies and that the Germans were not going to save them from liquidation, it was too late. A protestant Armenian cleric attacked bitterly the harmful influence of the Germans: „We were willing to remain loyal. Until the deportations began. If we had started at that point to resist the beginning extermination of our people, we would have been in command of the situation and not doomed to ruination as we are today. But all our German friends in Marasch, Haruniye, Urfa, Malatia and Ma'muret-ul-Aziz urgently advised us to submit ourselves and then nothing would happen to us. Believing in them, we followed that advice and the fact that we relied on the German influence proved catastrophic for us.”

Many German eye witnesses of the tragedy taking place in all parts of the Ottoman Empire were incensed that their government did not do anything against the ongoing liquidation policy of the Turkish Government. They actually believed that it was possible for the German politicians in Berlin to be uninformed of the day to day atrocities taking place in Asia Minor. Eye witnesses in Konia wrote to the German Ambassador describing the mass deportations: "The whole measure seems to be aimed at the complete extermination of the Armenians. This inhumane treatment constitutes a disgrace, which is indelible in world history, not only for the Turks, but also

Germany And The Armenian Genocide

By Toros Sarian

The Baghdad railway project was used for the Turkish "Evacuation Plans"

for us Germans as their current allies and advisors, if we continue to stand back and allow the destruction of this people. Apart from this, this procedure is highly deplorable in the interest of the economic position of the country, and German enterprises will also be affected if this industrious race is destroyed. If the undersigned take the liberty of conveying a report about these circumstances to the Imperial Embassy, then they are doing so under the assumption that these facts are not known in full to the Imperial German Embassy."

The German Embassy as well as the Government in Berlin had been well informed of the events in all parts of the Ottoman Empire by their network of representatives and their written reports. In order to prevent the news of Turkish atrocities reaching the German public the German authorities used their power of censor. Despite this, the public experienced more and more details of the crimes committed in the Ottoman Empire. Especially, church circles protested more and more against the total annihilation of a Christian race. In a letter to the German Chancellor the representative of the Protestant Church warned that: "The outrage in neutral and enemy countries is growing concerning this issue and will certainly lead to heated outcries as soon as the full extent of the truth is made known. Won't this indignation be increasingly used with increased severity against Germany? A country seen by the world as the only country, due to its relationship with Turkey, capable of preventing these terrible things and ensuring that the, albeit necessary measures, be restricted to the strategic essentials. In the same way as Germany was made responsible for Turkey's entering the war and for the proclamation of the "Holy War", the entire blame for the extermination of a Christian race will be attached to Germany." The German Chancellor whilst attempting to placate church representative still held to the alliance with Turkey despite the murder of Christian Armenians. Just a few years ago the German journalist and publisher Wolfgang Gust discovered in released Foreign Office files a memorandum which clearly shows that

the continuation of the alliance with the Ottoman Empire was more important than saving the Armenians: "Our only aim is to keep Turkey on our side until the end of the war, no matter whether Armenians perish as a result. If the war continues much longer, we will need the Turks even more."

However, Germany did not restrict itself to the political toleration of the Turkish annihilation policy. The German military took an active part in the anti-Armenian policies of the Turkish Government. In many documented cases German officers were part of the military forces which crushed the feeble and hopeless armed Armenian resistance. From Foreign Office documentation evidence shows that the German Major Eberhard Graf Wolfskeel von Reichenberg participated in the military action against the resistance in Urfa and the areas of Zeitun, Marasch and Musa Dagh. The Prussian Major Böttrich headed the railway department of the Ottoman general staff from 1914 to 1917 was responsible for sending Armenian workers, contracted to build the Bagdad Railway, to their certain death. He personally signed the deportation commands of the Armenian workers at his disposal. The vice-director of the Bagdad Railway recognised at once the grave mistake which Böttrich had made as seen in this statement: „There will come a time when our adversaries will pay a lot of money to own this document, because with the signature of a

member of the military mission they will prove that not only did the Germans do nothing to prevent the persecution of the Armenians, but that certain orders towards this objective were even sent out, i.e. signed by them."

Right up to the end of the war leading German politicians and Military leaders were convinced that the maintenance of the German-Turkish alliance was more important than saving Armenians. Many leaders openly declared the Armenians to be the enemy, as in the case of General Hans von Seeckt, appointed head of the Turkish army, who declared in the summer of 1918: "At this moment, we must not be concerned for the Armenians, but rather regard them as the enemy. It is an impossible state of affairs to be allied with the Turks and to speak up for the Armenians. It is my belief that every consideration, be it Christian, sentimental or political, must stand aside for the severe, but clear necessity of war." In the summer of 1918 the survivors of the Turkish annihilation policies had been herded into the area around Yerevan. The Turkish troops, with German support, were advancing towards Baku. The dream of the Pan-Turkist's would have become reality if a few months later the German and Ottoman Empires had not capitulated. A few months more and the last Armenian would have been sacrificed to the "necessities of war".

Germany had hesitated a long time before resolving to face up to this dark chapter of their history. Hardly any German historian had spent time on researching the events surrounding the Armenian Genocide. The German parties and the Government had taken up no stance to this theme in deference to the Turkish government and the large numbers of Turkish immigrants living in Germany. This traditional German-Turkish friendship was not to be endangered by digging into the past. Just a few days before the 90 th anniversary of the Armenian Genocide Rememberance Day in 2005, the German Parliament in one of their sittings paid respects to the victims of the Armenian Genocide. Meanwhile, Turkey and Turkish Organisations in Germany tried to prevent the passing of a resolution through massive lobbying. Despite this pressure and Turkish threats the resolution was supported by all factions and passed through the Parliament censoring the annihilation polcies of the Turkish Government of the time. The resolution, it should be noted, also criticised the unacceptable role of the German Empire in the Armenian Genocide.

ՀԱ ԳՈԼԻԱՍՏԱՅԻ ՀՅԱՍՏԱՆԵԱՅԻ ԱՌԱՐԱԿԱՆ ԽԵՂԵՑԻԱՅԻ ՏՄՈՒԹՄՈՒՅ
Նախագիրեամբ
ՔԵՍՄԱ ԲԱՐԵՆՎԱՐԱ Ա. Ա. ԱԶՆԱՐՈՎ
ԳԵՐԱԾԱՆԻԿ Տ. ՅԱՎԱՆԱ Ա. Ա. ՏԵՐԵՄԵԼԻՆԻ
ՄԱՅՐԵՐՈՒ ՏՕՆ Ա. Ա. ԲՐԵՐԻ
ԿԵ ԿԱՇԱԿԵՐՈՒ ԺԱՌՈՎՄԱԿԱՆ ՀԱՄԵՐՈ
ԿՐԻՎԱԿԻ, ՄԱՅԻՆ 4-րդ, 2008
կ. գ. ժամ 5:00-ին
La Cañada High School Auditorium
4463 Oak Grove Blvd. La Cañada, CA 91011
(Intersection of Oak Grove and Foothill Blvd.)
ՏԿԻՒՆ ՆՈՐԱ ԱՐԵՏՄՈՒՆԻ
ԱՄՊՈՒՆԲՈՂ ԵՒ ՀԱՆԴԻՍՈՒՆՐ
ԵՐԱԾՈՅԵՐ

Հոգու Գայիսնե Աւազեան Հոգու Սվետարան Օզանեստան Օր. Մելանի Փիքէր Օր. Մելինէ Համբորձուման Վարդան և Արմեն Աղապահնեաներ	Դաշտամուր Չուրակի և առ առ պիտի ունենայ ինքանիքուրիքին Տաճակ նույն՝ \$25.00 Տաճակ համար հեռախոսից Տիկին Մելինէ Տիք-Օզանեստանին՝ (818) 353-5331
---	---

Tribute To John Evans Former US Ambassador Honored By Canadian-Armenian Community

TORONTO -- Mr. John Evans, the former US Ambassador to Armenia, was honoured in Toronto at a dinner gathering, which took place on Friday, April 18, 2008, starting at 7:00pm and lasted until midnight. The Manoogian Hall of the Armenian General Benevolent Union Community Centre, 930 Progress Ave, Scarborough, was packed with over 200 individuals, among them Federal MPs Alan Tonks and Gurbax Malhi, Provincial MP Amrit Mangat, Toronto District School Board Trustee Mary Rutka, Primate of the Armenian Church of Canada Bishop Bagrat Galstanian, Pastors and representatives of the Holy Trinity Armenian Church, St Gregory Armenian Catholic Church, and St Vartan Church of Mississauga. Also present were the chairmen and representatives of the Armenian Evangelical Church, AGBU, Armenian World Alliance, Zoryan Institute, The International Institute for Genocide and Human Rights Studies, Nor Serount Armenian Cultural Association, Hayasdan All-Armenian Fund, and the Knights and Daughters of Vartan.

Mr. John Evans was honoured primarily because of his principled stand with respect to the Genocide of the Armenians. In fact, Mr. Evans had researched the events circa 1915 involving the Ottoman Empire and its Armenian minority subjects and had independently concluded that the atrocities to which Armenians were subjected from 1915 to 1923 indeed constituted Genocide. This personal assessment was in conflict with the formal position of the US State Department, yet Mr. Evans chose to sacrifice his otherwise flourishing professional career instead of recanting his views.

During a 45 minute reception the guests and participants had the opportunity to meet Ambassador Evans. At 7:45pm, Ambassador Evans and Primate Bagrat Galstanian led the progression composed of the members of the Canadian Government, the dignitaries and the attendees, and placed a wreath at the Genocide Memorial. At 8:00 pm, Mrs. Calabrina Boyajian, the MC of the evening, invited pianist Raffi Bedrosyan to play the national anthems of Canada, the United States, and Armenia, followed by a minute of silence in respect to the 1.5 million martyrs, victims of the 1st genocide of the 20th century. Mrs. Boyajian then welcomed the guests, recognized the dignitaries in the room, and read a message from The Honourable Jason Kenney, Secretary of State (Multiculturalism and Canadian Identity) in part stating: "In 2005, John Evans described the Armenian genocide as the first genocide of the 20th century. In 2006, Prime Minister Stephen Harper publicly affirmed Canada's recognition of the Armenian genocide."

In her opening remarks, Mrs. Boyajian personified Ambassador Evans as a man of integrity, a man of truth, and a man of courage. Then, she introduced the guest of honour and the key-note speaker, Ambassador John Evans, outlining his educational accomplishments at Yale and Columbia universities; proficiency in various foreign languages, including Russian, French, Czech, some Farsi and some Eastern Armenian; in-

volvements as a career diplomat in political missions at NATO and elsewhere; humanitarian endeavours, such as his role in coordinating the American response to the Armenian earthquake of 1988; various diplomatic appointments in capitals of Eastern Europe and the South Caucasus, the last of which was the position of US Ambassador to Armenia from August 11, 2004 until September 4, 2006. Mrs. Boyajian completed her remarks by quoting 18th century French philosopher Voltaire: "It is dangerous to be right in matters on which the established authorities are wrong".

Next, Mr. John Evans took the podium and addressed the audience, his words echoing the utter kindness of his heart. He briefly explained the background of his involvement with the Armenians; his experiences in Armenia and its neighbouring states; the Genocide of the Armenians; and narrated in detail the circumstances that led him to his resignation from the US State Department. Based on his continued interest on developments in the South Caucasus, he described a scenario for a viable and just solution of the Nagorno-Karabakh problem, which can create the ambience for a lasting and peaceful coexistence of Armenia with its neighbours, and which takes into consideration a combination of the two major principles of conflict resolution: territorial integrity and self-determination. He also congratulated Prime Minister Harper of Canada for his courageous move asserting the veracity of the Genocide of Armenians.

This was followed by brief closing remarks by Primate Bagrat Galstanian, who stressed the importance of the moral stand taken by Ambassador Evans, and thanked everyone for the support and heartfelt appreciation they demonstrated towards Ambassador Evans.

The "Tribute to John Evans" was concluded by the Honorary Chair of the evening, Citizenship Judge Mr. Sarkis Assadourian, a former Canadian MP for several terms, who thanked everyone for attending the event and congratulated the organizing committee for successfully organizing this gathering. He then presented Mr. John & Mrs. Donna Evans a painting of Armenian national emblems by Toronto artist Gerrard Paraghalian.

Saturday morning, Ambassador Evans and his wife Donna had a breakfast meeting with the representatives of the Toronto community and the sponsors of the event, during which they discussed issues related to Armenia.

U.S. Helsinki Commission Holds Hearings On Armenian Elections

Continued from page 1

lawfully. The U.S. has also urged the authorities to release individuals that have been arrested for political reasons.

The hearing also focused on the ongoing Organization for Security and Cooperation in Europe (OSCE) negotiations on Nagorno Karabakh and Armenia's qualifications for assistance from the Millennium Challenge Account.

Deputy Assistant Secretary of State Bryza, speaking in his capacity as OSCE Minsk Group Co-Chair, said the most important step toward bolstering peace and prosperity in Armenia and Azerbaijan would be a peaceful, just and lasting settlement of the Nagorno Karabakh conflict. At the same time, Bryza's dual roles have raised questions of potential conflict of interest.

During a question and answer session following his testimony, Rep. Christopher Smith (R-NJ), a senior member of the House Foreign Affairs Committee, grilled Bryza on Washington's response to Azerbaijan's ongoing threats to resume hostilities, saying "the war drums are beating." Smith referenced several troubling statements made by Azeri government officials, including the country's defense minister who in November 2007, said the chance of war is close to 100 percent.

"Belligerent military threats are something nobody wants to hear," Bryza responded. "We complain about them, and we urge President Aliyev to reduce tension to make it easier for there to be a solution." He said the only way to reduce the risk of war is to finalize the Basic Principles, that have been negotiated by the parties, and that are currently on the table.

Chairman of the U.S. Helsinki Commission Rep. Alcee L. Hastings (D-FL), noted that a substantial effort has been made, and will continue to be made, to assist Armenia in democracy-building and full economic development.

Others who testified before the Commission included Giorgi Gogia, Caucasus Researcher for Human Rights Watch, Arman Grigorian, Spokesman for former President Levon Ter-Petrosian and Vigen Sargsian, Assistant to Serzh Sarkissian.

Gogia told the Commission that Human Rights Watch has conducted more than 80 interviews in Armenia with victims, government officials, witnesses, representatives of international organizations and local non-governmental organizations and others, during and after the state of emergency. He said the way in which the Armenian government responds to the crisis will test the integrity of its democratic institutions and its commitment to human rights. He added that the U.S. should "constructively engage" to resolve the crisis by setting clear benchmarks for Armenia's qualification for MCC assistance.

Grigorian, in his testimony, countered claims by the Sarkissian government that the opposition bears the responsibility for the violence that erupted on March 1. He discussed the root of the political crisis, and its implications for regional security and specifically, the prospects of a peaceful settlement to the NK conflict.

Grigorian noted large-scale intimidation of voters and opposition's representatives, violations of vote counting procedures and ballot stuffing had been recorded. According to him, in seventeen constituencies, which is more than 15 percent, counting was assessed to be bad or very bad.

Thousands Rally In Yerevan

Continued from page 1

held since the deadly March 1 clashes between security forces and Ter-Petrosian supporters and the resulting declaration of a 20-day state of emergency in the Armenian capital. The authorities effectively banned anti-government demonstrations after the end of emergency rule with legal amendments strongly criticized by the West.

The Yerevan municipality unexpectedly sanctioned Saturday's protest but made sure that it is held not in Liberty Square, the scene of Ter-Petrosian's massive post-election demonstrations, but a small public park located elsewhere in the city center.

The rally proceeded peacefully, with participants chanting "Levon!" and "Freedom!" and demanding the release of more than 100 opposition activists arrested as part of the ongoing government crackdown on the opposition. Ter-Petrosian did not join the protest officially organized by a pro-opposition women's group. But his wife Lyudmila was in attendance.

Most of the speakers were the wives of some of the jailed oppositionists. "We will rally here, on Northern Avenue and Liberty Square until our husbands, brothers, fathers, sons and

friends are freed, until our country is freed," said Melissa Brown, the wife of Aleksandr Arzumanian, Ter-Petrosian's election campaign chief accused of plotting a coup d'état and organizing "mass riots."

The calls were echoed by Suren Surenians, a senior member of the opposition Hanrapetutyun (Republic) party who was arrested on February 25 and released from jail pending trial last week. "I want all of us to demand freedom for our comrades," Surenians said in his speech.

Also addressing the boisterous crowd was the wife of Nikol Pashinian, an outspoken newspaper editor and Ter-Petrosian associate who has been in hiding since March 2. "I want to tell you on behalf of my husband Nikol Pashinian that our struggle is continuing," said Anna Hakobian. "Serzh Sarkissian must understand that with [the use of force on] March 1 not only did the authorities fail to intimidate the people but actually took fear out of them."

The rally came to an abrupt end after a senior police officer told organizers that the two hours requested by them for the protest have expired. The latter asked for an extra 30 minutes only to have electricity powering their loudspeakers cut off moments later.

ԳԱՐՈՒԹԱՎԻՆ

ՀԱՅԿԱԿԱՆ ՈՍԿՐԱԾՈՒԾԻ ՆՈՒԻՐԱՏՈՒՆԵՐԻ ՌԵԳԻՍՏՐԸ ՀԱՆԳԱՆԱԿԵՑ 300,000 ՏՈԼԱՐ

Հայաստանում Յօդրւային Բջջների Փոխառուաստման
Կենտրոնի Ֆինանսաւորման Կենապարհից Աւելին
Յաղթահարուած է

Մինչ կիրակի երեկոյան հիւսացին քալիֆորնիացիները հանգստանում էին իրենց տներում, մի խուճք նույիրեալ կամաւորներ զբաղուած էին պատասխանելով ամբողջ աշխարհից տեղացող հեռախօսազբանգերին: Հայկական Ռսկրածուծի Նույիրաստոների Ռեզիստրի կազմակերպած առաջին թելեֆոնին հազարաւոր մարդիկ Ամերիկայի Միացեալ Նահանգներից, Քանատացից, Մերձաւոր Արեւելքից խոստացել էին աւելի քան 300,000 տոլար՝ Հայաստանում ցողունացին բջիջների փոխպատրաստության համար մասնակի աշխատավայր ստեղծելու համար:

ուաստաման կենտրոն կառուցելու համար։
Այս թեկիթոնը Ռեգիստրի «Եղիշ հրեշտակ, փրկիր մի կեանք» արշաւի քայլերից մէկն է, որը նպատակ ունի հանգանակել \$850,000՝ կառուցելու համար մի կենտրոն, որը գործարկուելուց յետու բջիջների ցողունային փոխպատուաստման միջոցով կեանք պիտի պարզեցի՝ հասնելով արեան քաղցկեղով եւ արեան այլեւայլ հիւանդութիւններով տառապող շատ հիւանդների, եւ կենսական նշանակութիւն պիտի ունենայ այլ հիւանդութիւնների բուժման բնագաւառում, ինչպէս քաղցկեղի շատ տեսակներ, շաքարախտը եւ սրտային հիւանդութիւնները։ Կովկասեան տարածաշրջանում կենտրոնը իր տեսակի մէջ միակն է լինելու։

ԼՈՍ ԱՆՑԵԼՈՒՄ ՀԱՅ ՔՈՅՑՐԵՐՈՒ ՎԱՐԺԱՐԱԿԻՆ ԱՌՎԱԿԵԼ ՄԵԿ ՅԱՂԹԱԿԱԿ

ՀԻՆՏԱԳԱՆՏԻԼԵԱՆ

Ներկայ դարում, ամէն բնագաւառուէ ներս, ազգային թէ միջազգային, ուստումնական թէ հասարակական, ընդունուած եւ մեծ յաճախականութեամբ բանաւոր թէ գրաւոր կրկնուող արտայատութիւններէն մէկն է «մարտահրաւելք»ը: Քայլիփորնիոյ հայկական վարժարաններու ութերորդ կարգի հայաշակերտին հրամցուած մարտահրաւելքներէն մէկն է «Արարատ» տան կողմէ կազմակերպուած հայոց պատմութեան հարց-պատասխանի մրցումը:

Սփիւռքի տարածքին, երբ
օրըստորէ ծաւալող այլասերման
վտանգին հետ դէմ յանդիման կը
գտնուինք, երբ աննահանչ՝ հայ
դպրոցը, ծիութիւնն ու եկեղեցին
լծուած են հայապահպանման եւ
հայրենիքն գուրս հայակերտումի՝
ազգային դիտակցութեամբ նոր աե-

մը 53 էջերով, նպատակակիցտ ունենալով հայկական վարժարաններու ութերորդ դասարանի աշակերտաշակերտութիները ձեւով մը իրագեկ դարձնելու հայկականութեան, միաժամանակ հայրաբութիւններշնչելու իրենց նախնիներու իրազործումներով:

Մարտ 13ին, Կիրակի յետմիջ-
ջօրէին, մրցոցիթի կազմակեպիչնե-
րը իններորդ անգամ ըլլալով ի մի
բերած էին Քալիֆորնիոյ Հայկա-
կան 7 վարժարաններու ութերորդ
դասարաններուն ներկայացուցիչնե-
րը՝ իրենց ուսուցիչներով, տնօրին-
ներով, ծնողներով եւ քաջալերող
բարեկամներով։ Ինչպէս միշտ, ճիշդ
ժամուն՝ ժամը 2ին, աշակերտները
նստեցան նշանակուած տեղերը։ Տիկ.
Արշակունի բացատրեց մրցումին
պայմանները, որմէն ետք սկսան
հարցադրումները, տեւեց 2 ժամ,
միայն տասնհիգ վայրկեան ընդմի-
ջումով։ Տիկ. Արշակունի հարցուց

րունդներ, վաղուան դրօշակակիր-ներ դաստիարակելու սուրբ գործին, որպէս լուծում, «Արարատ» տան կամաւորներու խումբ մը, ունեցած են գեղեցիկ հեռանկարը պատրաստելու հայոց պատմութեան, մշակոյթի, գրականութեան հարց-պատասխանի մըցոյթ մը: Յակոբ եւ Մարլին Արշակունիներու չնոր-հակալ աշխատութեամբ պատրաստուած է պատանիներու մատչելի սահմաննեոու մէջ. անուելուն սկզբ

59 Հարցումներ՝ հայոց պատմութեան գրականութեան եւ մշակոյթի բնագաւառները ընդգրկող, որոնց բոլորին սպառիչ կերպով կը պատամխանէր, բացատրութիւնները կու տար գոհացնելով ներկաներուն հետաքրքրութիւնը:

Հայ Քոյլերու վարժարանը
ինսերորդ տարին ըլլալով մեծ
հետաքրքրութեամբ եւ լրջութեամբ

覃寧.1920

ՀԲԸՆ Արտաւազդ Թատերախումբը կը ներկայացնէ **ԿԱՏԱԿԻ ՄԵՆԱԽՈՍՈՒԹԻՒՆ**

**«Ծափ Մի Սիրեր,
Ապել Կայ
Ծափ Մի Ապեր,
Սիրել Կայ»**

ԳՐԻԳՈՐ
ՄԱՂԱՏԵԱՆԻ

ՀԱԲԱԹ. ՄԱՅԻՍ 3. 2008. ԺԱՄԿ 8:00-ԻՆ

ՀԲԸՍ Ալեք Մանուկյան Կեդրոն - Պօյաճեան Մրահ
2495 E. Mountain Street, Pasadena

Մուտքի նույր՝ \$50.00 (Ներառեալ աղանդեր)

Տռներ ապահովելու համար հեռաժայնել

ՀԲԸՍ ԿԵՐՊԻՆ (626) 794-7942

Ապրիլ Գրասում (818) 243-4112 • Պերճ Գրասում (818) 244-3830

ԱՆՇՈՒԳԱԿԱՆ ԲԱՐԵՍԻՐՈՒԹԵԱՆ ՄԸ ԱՌԻԹՈՎ

52 տարեկան Ա. Պ. (ինքնութիւնը պահպանելու համար անուն չենք տար) ըստ, թէ Սեղան եւ իր որդին՝ Հրաչ Ղազարեան, իրեն չորսած են ապրելու նոր կեանք մը: «Կուրծքիս ուռուցքը կ'արիւնէր, բայց ես պէտք է շարունակի աշխատիլ՝ երեխաներս պահելու այս կամ այն կերպիվ: Սեղան եկաւ, տեսաւ եւ զիս հիւանդանոց տարաւ: Չեմ կարող մոռնալ, թէ ինչպէս այս բոլորվին անծանօթ տիկինը սպասեց մինչեւ վերջ եւ յետոյ խոստացաւ ապահովել բուժումի ծախսերը»: «Ես, - շարունակեց Ա.Պ., - մերժեցի գործողութեան ենթարկուիլ, որովհետեւ պարզապէս կը սարապիէի: Տիկ. Սեղան եւ Ղազարեան Բարեսիրական ֆոնտը, որ հիմա նոր անունով կը ճանչուի իբրեւ Փարոս Հիմնադրամ, այդ օրուընէ ասդին ինձի նեցուկ եղած են: Իր որդին՝ Հրաչը, իմ երեք երեխաներուն հովանաւորն է, ամսական 150 տոլարով եւ բժշկական հոգածութեամբ: Իրենց օգնութեամբ է որ կը պալքարեմ իմ հիւանդութեան դէմ եւ անդադար կ'օրհնեմ ու կ'աղօթեմ այս բարի մարդոց եւ իրենց գործին համար», - եղրակացուց Ալվարդ Պ.:

Այս զգացումով աղօթքներ եւ օրհնութիւններ կը լսուին զանազան անձերէ, ընտանիքներէ եւ նպաստընկաներէ 1999-է ի վեր: Անկէ ասդին Սեղան եւ Զոհրապ Ղազարեաններ՝ Փալիփորնիացէն, եւ իրենց հաստատած Փարոս Հիմնադրամը եւ իրենց աշխատանքն ընդլայնած են երկու ուղղութեամբ:

ա. ՑՈՅՑՈՒ ՃՐԱԿ, որու միջոցաւ կարուեալ ընտանիքներ երեւանի եւ շրջակացքի մէջ կը ստանան ֆինանսական օգնութիւն, երեխաներու բժշկական ինսամք եւ վիրաբուժական օգնութիւն,

բ. ԱՐԱԳԻԼ, որու նպատակն է յոյի եւ անօգնական կիներ իրենց երեխաներով գրանցել մասնաւոր ծրագրին, որպէսզի անոնք եւս ստանան ֆինանսական օգնութիւն, հագուստեղին, երեխաներու յատուկ պիտոյք եւ բժշկական ինսամք: Եւ, ամենէն կարեւորը՝

գ. Այս բոլոր բարեսիրութեանց կերպոնը հանդիսացող Պարունքի կերպոնը, որ 5.5 արտավար հողի վրայ ունի մանկապարտէզ դպրոցական համալիրը՝ 60-է աւելի երեխաներով: Այնտեղ երեխաները կը ստանան հոգածութեամբ և առաջարկած կամացան պարագաներու մասնակիւթեամբ: Իրենց պարարատակամութիւնը անսահման է, բայց միջոցները՝ սահմանափակ: Տէր եւ տիկին այս անգույքական զոյզը իրենց ուղեւորութիւնը մկան նախ օգնելով հայ զաղութիւն, Օրէնճ Փառունթի, Փալիփորնիա: Այնոր յաջորդեց պահանջքը ֆինանսական օգնութեան, մասնաւորաբար Հայաստանի, իրաքի եւ

Այս կերպոնը վերջերս ընդարձակած է բարեսիրական դաշտը՝ ընդունելով նաև թերամանունդ-անօթի տարիքաւորներն ոոյն Պարունք գիւղի բնակիչներէն: Պարունքը երեւանի էջմիածին տանող ճամբուլ վրայ փոքրիկ գիւղ մըն է: Զգոյշ գնա, այլապէս Ս. էջմիածին կամ Ս. Հովհաննեսի տանող ճամբուլ վրայ կարող էք չնկատել այս բարիկամեցողութեան ովագիսը, որ արդէն դարձած է նախանձելի իրականութիւն:

Մայր Տիկին Սեղան Ղազարեան եւ իր դուստրը՝ Թալին Կուրիքեան, վերատեսուչն են այս ճեռնարկին՝ հոգալով ամէն մանրամասնութիւն թէ այստեղ՝ ԱՄՆ-ի եւ թէ մանաւանդ Հայաստանի մէջ:

Երկու երկրներու մէջ ալ հիմնադրամը գրանցուած է իբրեւ ոչ-շահութաբեր բարեսիրական NGO (ոչ-կառավարական կազմակերպութիւն): Այս հիմնադրամը եւ իր իրագործումները պատկան իշխանութիւններու կողմէ հետեւողականորէն քննուած են, եւ հաւաստի ու վատահելի ըլլալը վկացուած է: Այս հիմնադրամի գոյութիւնը եւ աշխատանքը փաստ են եւ անկամածելի իրողութիւն: Անոնք, որոնք պիտի ուղէին աւելի մօտէն եւ մանրամասնորէն ծանօթանալ, կարող են համակարգչական կայքի միջոցաւ ստանալ իրենց գոհացումը, այցելելով www.hetq.am, որ կը պատկանի հետաքրնիչ լրագրողներու կազմակերպութեան: Այնոնք, որոնք պիտի ուղէին աւելի մօտէն եւ մանրամասնորէն ծանօթանալ, կարող են համար անդաման գոհացումը, գոհացումը, այցելելով www.parosfoundation.org

Համատարած չարաշահութիւններու եւ կամածներու մթնոլորտի մէջ Փարոս Հիմնադրամը կը փայլի իր թափանցիկ եւ հաշուետու գործունէութեամբ: Աշխատանքային դաշտը եւ նպաստընկաներու թիւը օրէօր կ'ընդլայնուի, եւ Ղազարեաններու հաստատ որոշումն է դիմագրաւել զալիք մարտահրաւերները: Իրենց պարարատակամութիւնը անսահման է, բայց միջոցները՝ սահմանափակ: Տէր եւ տիկին այս անգույքական զոյզը իրենց ուղեւորութիւնը մկան նախ օգնելով հայ զաղութիւն, Օրէնճ Փառունթի, Փալիփորնիա: Այնոր յաջորդեց պահանջքը ֆինանսական օգնութեան, մասնաւորաբար Հայաստանի, իրաքի եւ

Յորդանանի մէր հարազատներուն, ուր ապաւինած են շատեր իրաքեան դեպքերու պատճառաւ:

յետաձգելիորէն:

ԻՆՉՊԻ՞Ս ԿԱՐԵԼԻ Է ՕԳՆԵԼ ԷԼՔՐԱԿՈՆՆԱՅԻՆ ՓՈՍՏԻ
Էլքրակոննային փոստի հասցէն parosfoundation@yahoo.com Այս-
տեղ կը արուին զանազան ընտրութիւններ.

1. 350 տոլար ամիսը պէտք է կերակրելու համար 60 երեխայ: Քունուէրդ կարող ես տալ ամսական 100 տոլարով եւ հովանաւորել երեխայ մը:

2. Հովանաւորել երեխայ մը եւ մայր մը՝ պատսպարելու եւ կերակրելու, որպէսզի փողոցները մուրա-լու չստիպուին:

3. Կը վստահեցնենք, որ Տիկ. Սեղան եւ կամ տեղական աշխատակիցը անձնապէս կ'այցելեն վայրերը, ստուգելու համար պահանձնական ընտելեկանութիւնը:

4. Կը վստահեցնենք, որ Տիկ. Սեղան եւ կամ տեղական աշխատական գարմարութիւնները, որ մենք ընդհանրապէս կ'ընդունինք իբրեւ բնական եւ պատրաստ տուելաները, ինչպէս տնալին մշտահոս ջուրը, էլեկտրական ոյժ եւ կազ: Գիւղապետութիւնը միջոց չունէր մնութեաման տալու մանկապարտէզի 36 երեխաններուն: Այսօր անոնց թիւը 60-է վեր է: Հայարեանները պահանձնակը համար անձնական է, որ այս երեխանները ստանան պէտք եղածը՝ իրենց եւ շարք մը բարեկամներու եւ ազգականներու տրամադրած ֆինանսական օգնութեամբ: Այցելուն կրնայ ականատեսն ըլլալ եղած բարեկարգութեանց, որոնք իրագործուած են մինչեւ օրս: Միրելի ընթերցող, յաջորդ այցելութեանդ ընթացքին, եթէ կարելի է, տեղ բաց Պարունքին, որ ձեր ճամբուլ վրայ է: Բարի գործ մը ըրած ըլլալու գոհունակութիւնը պիտի ունենաք վստահօրէն:

ԵՐԵԽԱՅ ԿԱՄ ՀՆԱՀՆԻՔ ՀՈՎԱՆԱՍԻՈՐԵԼՈՒ ԿՈԶ

Մասնաւոր կոչով կը դիմենք մէկ անգամուան համար կամ ամսական կամ տարեկան նուիրատուութեամբ հովանաւորելու մասնակցութիւնը բարեկարգութեամբ է ուղարկութեամբ եւ յանձնարարականով կ'առաջնորդուիք օգնելու այս սուրբ գործին:

Նորանոր անհատներ, լմելով այս աշխատանքներու մասին, իրենց նպաստը կը բերեն՝ իրենց կարողութեան եւ միջոցներու համաձայն: Այդ բոլորի հետ պահանձքը եւ կը շատնայ, եւ օգնութեան պէտք ունեցող ընտանիքներու թիւը կ'աւելնայ, եւ մեր աշխատանքը դարձած է շարունակական պայքար մէջ: Օգնեցք, որ յաղթահարենք այդ դուրս գործակութիւնները:

Երբ էլեկտրոնային հասցէին կամ կայքի միջոցաւ կապ պահէք, ըսէք, որ Տէր Վլթանէսի եւ երեցկին Անահիտ Գալացճեաններու թիւը կ'աւելնայ, եւ մեր աշխատանքը դարձած է շարունակական պայքար մը: Օգնեցք, որ յաղթահարենք այդ դուրս գործակութիւնները:

Երբ էլեկտրոնային հասցէին կամ կայքի միջոցաւ կապ պահէք, ըսէք, որ Տէր Վլթանէսի եւ երեցկին Անահիտ Գալացճեաններու թիւը կ'աւելնայ, եւ մեր աշխատանքը դարձած է շարունակական պայքար մը: Օգնեցք, որ յաղթահարենք այդ դուրս գործակութիւնները:

ՄՈՒԱ ԼԵՆԻ ՏՂԱՆ

ՊՈՂՈՎԼԱԳԻՍԵԱՆ

Ահա ինչ էր նաեւ իր յուշե-
ըում գրել հայազգի ծովային սպաց
Տիրան թէքէեանը՝ «Վիկտոր Հիւ-
կոն գովերգել է ֆրանսացի տղա-
յին, որ իրեն էլ գնդակահարէին
կոմունար լինելու համար, յոյն
տղային, որ գնդակ ու վառօդ էր
ուզում իր սիրելի հայրենիքի ան-
կախութիւնը պաշտպանելու հա-
մար։ Բայց որ բանաստեղծը պիտի
երգի տասներկու տարեկան այն
մանչուկի հերոսութիւնը...»։

Տարին էր 1871, հէքիաթային գարնան Մայիս ամիս, նորոգ կեանքի վառ շողեր էին իջել Փարիզի վրաց, ալիեներքից զեփիւր էր հոսում մարդկանց սրտերի ծովիկները նոր աւիւնով ալիքելու, ծառերի սալզարթների կանաչն էր հոսում պողոտաների վրաց, Սէնան երգելով «Ճեմում» էր, զարուն էր Փարիզում: Փէր Լաշէզ գերեզմանատան դամբաններին խոնարհած ծառերը ծիածանի հազար-հազար գոյնների ծաղկաթերթիկներ էին հոսում տապանների վրաց, զարուն էր իջել գերեզմանատանը, որ իր հէքիաթային խորհուրդով այցելուների դէմքերի վշտին լոյս էր գողում:

Այդ գարնանը, Փարիզում
ազատ կեանքի ըմբռասութեան դրօշ
էր ծածանուել: Փարիզում ազա-
տութեան հողմերն էին շառաչում,
մարդիկ եւել էին կռուի՝ իրենց
երկիրը իրենք տնօրինելու: Իշխո-
ղը չէր հանդուրժել, հարիւր հա-
զար զինուորներով, թնդանօթնե-
րով Փարիզ էին արշաւել սպաննե-
լու ազատութիւնը: Կոիւ էր, պատ-
էշչների վրայ ազատութեան դրօշ-
ներ ծածանած մարդիկ զարկում
էին, զարնուում էին, անհաւասար էր
եղել մարտը, նահանջել էին Փեր
Լաշէզ Գերեզմանատուն՝ կռուի վեր-
ջին պատնէշը: Ընկաւ ազատու-
թիւնը, մարել էին նրա հողմերը,
կալանուած մարտիկներին գերեզ-
մանատան պարիսպի պատի տակ
շարքերով գնդակահարում էին:
Խորտակուած պատնէշի փլատակ-
ներից դատարկ փամփուշտակալը
կրծքին մի տղեկ մըրկահաւախ խո-
յանքով վազում էր ոէպի զինուոր-
ները, կանչելով որ ինքն էլ այդ
կռուի մարտիկ էր եղել, կանզնել
պատի տակ ձախնելով՝ գնդակահա-
րէք... ահա ազատութեան համար
մարտնչող ողին, որին ոչ մի տիրա-
կալ չկարողացաւ սպաննել, անկա-
րելի է:

Հազար-հազարներով դէպի
արեւմուտք էր արշաւում անապա-
տի դաժանութիւնը իր հոգում
ամքարած սելճուկ-թուրք ցեղա-
խումբը։ Հասան յոցների կայսրու-
թեան մայրաքաղաք՝ Բիւզանդի-
ոն-Կոնստանդինուպոլիս, նուածեցին,
ասպատակեցին այն։ Սուլթանը
նժոյգին բազմած իրենց տաճար
մտաւ, պոկեց խաչերը, այրեց Մար-
իամ Աստուածածնի ու նրա Յիսուս
որդու պատկերները, մարեց տա-
ճարի որմերից ժպտացող սրբացած
մարդկանց ու հրեշտակների լոյսը,
իրենց ապօթքի վայր հռչակեց այն։
Եւրոպան անհոգ դիտում էր, օգ-
նութեան չհասաւ, նրանք յետոյ
պիտի այրէին դէպի իրենց երկր-
ներ տանող ճանապարհները եւ
մինչեւ Վիեննայի դարպասները։
Իրենց իմաստունները պիտի կան-
չին՝ «Աւէր ու հրդեհ, այստեղից
թուրքն է անցել»։ Չորս հարիւր
տարիներ յետոյ միայն յոցների
սրտերում պիտի պոռթէկար ազ-

տութեան զօղանչը եւ 1821 թուա-
կանին եկեղեցու խորանից վեղա-
բաւոր մի յոյն կռուի պիտի կանչէր
ժողովուրդին՝ հայրենի երկրին
ազատութիւն բերելու։ Հեղատա-
յում կռիւ էր, ազատութեան կրիւ։
Ազգ կռւում յոյն մի տղախ սրտում
հերոսութեան ոգու շառաչ էր յոր-
դել, մարտում իր հրացանի համա-
զարկերը շարունակելու համար վա-
ռող ու գնդակ էր պահանջում,
հայրենի անկախութեան, նրա որդ-
եաց ազատութեան համար մղուած
կրիւը շարունակելու։ Ամբողջ Յու-
նաստանն էր փառաքանել մարտի
դաշտում նրա քաջութիւնը։ Նրա
ազատութեան կռուի կանչերը հա-
սել էին հեռու Ֆրանսա եւ նրանց
իմաստուն զաւակ՝ Վիկտոր Հիւկոն
գովերգել էր նրա դիւցազնական
ոգին։ Ֆրանսացի ու յոյն այդ
տղաները ազատութեան դրօշներ
պարզած, ճակատնին քաջութեան
դափնի պսակներով քայլում են
իրենց յաւերժութեան ճանապարհ-
ներով։

Աստուածների հուր է հոսած
Մուսա Լերան գագաթին, կարմիր
է այն, քաջութեան ողի է ժայթ-
քում նրա բարձունքներից, այն
հոսում իր լանջերին փարած զիւ-
ղակների ռանչպարների սրտերին։
Մուսիմների-մուսաների լեռ, Մու-
սա Լեռ էին կոչել այն։ Մայրածու-
տի արեւն էր խառոյզ վառում նրա
գագաթներին։ Աստղերն էին իջ-
նում այնտեղ, տիեզերքի անհու-
նութեան լոյսի խորհուրդ ցողելու։
Երկինք յառնած «սիրապան» այդ
լեռները ազատութեան ճախրանք
էին հոսել լեռնական հայերի հոգի-
ներին։ Հայոց լեռնաշխարհը հայոց
հայրենի տան տանիքն է, որտեղ
իրենց բարեպաշտ հին աստուած-
ներն էին իջնում՝ երկրին բարիք
շաղելու, բարութեան, քաջութեան,
մայրութեան, պիրոց, իմաստու-
թեան, ազատութեան լոյսի անձրեւ
տեղալու հայոց աշխարհի վրայ։

Իաղաղ գլուղերի խաղաղ ռանչ-
պարներ, իրենց Հայկազուն, Հայ-
րենապաշտ Տիգրան Արքան էր
քսան դարեր առաջ բերել այդ
լերան լանջեր: Պատուել էին այդ

լաջերի կողերը, հող արարել, այն
մայրացրել ցորեանի արտերով, այ-
դիներով, պարտէզներով։ Անապա-
տի Սեծուք թուրքեր իրենց ճանա-
պարհի երթին հասել էին նաև յոյն
սելեւկեանների Հռովմ՝ չքնար-
Անտիոք, հասել Մուսա Լերան լան-
ջերի փէշերին, չէին թողել...։ Հայ
էին այդ լեռները, հարիւր քառա-
կուսի մղոն տարածութեամբ կի-
սանկախ լեռնաշխարհ, ոչ մի օտար։
Պոռթկում էր աշխարհը թնդա-

նօթների որոտներով, լուռ էին
հայոց աշխարհի տաճարների զան-
գերը: Գարուն էր, նրա հէքիաթն

էր զողանչում հայերի սրտերին։ Այդ գարնանը հայոց աշխարհի լեռերին կարմիր անձրես տեղաց, նրա շէներում այրում էին գարունը, սպաննում հայերի հոգիներում գարնան զարթօնքի շունչը։ Դարեր առաջ արիացի արեւացին հայերու սպաննել էին իրենց հին աստուածներին, մարել իրենց տոհմական հին հաւատքը, մարել իրենց աշխարհին իջած Միհրի լոյսի կրակը, մարել Վահագնի եղեգան բոցից ժայթքած քաջութեան, կոռուի, ազատութեան բոցերը։ Սակայն Մուսա Լերան լանջերին փառած հայերի եկեղեցիներում իրենց հին աստուածների մեհեանների խորհուրդի լոյսը չէր մարել, իրենց պաշտած խաչի սրբութեան մէջ Միհրի, Վահագնի քաջութեան լոյսն էր առկայօ։ Իրենց հալքենի հողի, իրենց լեռների ողու ուժը հերսութիւն, քաջութիւնն էր հոսել իրենց սրտերին։ Ոչ էին ասել ազդարարութիւններին, լեռներին իջած հին աստուածները կոռուի են կոչել իրենց եւ նրա բարձունքների պատ-

Հասունութիւն մարտի էին
կանչել, կրակ տեղացել նրա շար-
քերին:

Հաղլուր-աղլուր խուրկ զվա-
նուորներ Մուսա Լեռ էին բարձրա-
ցել լեռնականներին ընկճելու։
Պաշտպանական ամրութիւններին
պատմէչներից հրացաններն էին
պայթել, ձորերն էին սիրագին
արձագանգել։ Որոտում էր լեռը,
հայ շինականը ճակատում էր թուր-
քին, մարտում նրա յոխորտանքը,
սպաննուած բազում զինուորներին
շալակած՝ թշնամին փախչում էր
մարտադաշտից։ Թնդանօթներով

ու հազար-հազար զինուորներով
նորէն էր յարձակուել թշնամին,
տասներկու ժամ տեւած ճակատա-
մարտում, հայ քաջերը աննահանջ
դիմադրել էին, չէին կարողացան
բարձունքների պատնշները ընկ-
ճել: Եօղունօլուգի Գալուստեան
գերդաստանի քաջազուն ռանչչպար
Պետրոսը ծառի կանաչ ոստերով
ծպտուած մօտեցել էր թնդանօթնե-
րին եւ տարբեր դիրքերից արձա-
կած հնդ զարկերով զգտենել չորս
թնդանօթաձիգներին, որից յետոց
թուրքի թնդանօթ չէ որոտացել
Մուսա Լեռան լանջերին:

Պաշտպանական ու ընդհանուր վարչական մարմին էր կազմուել, որի ատենապետութիւնը վստահել էին Մուսա Լեռցիների վեց գիւղակների այլ կոլիւր ողբեջնչող՝ եօղունոլուցցի Աւետարանչական Պատուելի Տիգրան Անդրէանեանին; Կազմակերպուել էր կոռուի ուազմավարութիւն, ընդհանուր կառավարում զինուորական տասնեակներ, պահեստային գորք՝ յանձինս երեք չէթէեական խմբերի, պարեկութիւն, ծովափին, լերան գագաթին պարզած դրոշներով պարեկութիւն, տեղական կառավարում, «Թելէֆոնի Տղաք» կազմուած տասը-տասերկու տարեկան տղաներից, որոնք պատնշչներից թշնամու յարձակումների լուրն էին հասցնուած կելրոն: Հինգ դիցցագնական յաղթական ճակատամարտերով մարել էին թուրքի հազար-հազար կանոնաւոր զօրքի եւ աւարառու աշխարհազօրայինների: Մուսա Լեռը ու նրա շինականներին նուաճելու յոխորտանքու:

«ԹԵԼՇՓՈՆԿԻ Տղաք»ը խմբում
տասներկու տարեկան որբուկ տղայ
էր եղել, հայրն էր գոհուած եղել
լերան մարտերից մէկում: Ենոք էր
եղել անունը այդ տղայի, հաւանա-
բար Պիթիաս գլուղից, որտեղ այդ
անունով էին յաճախ մկրտած եղել
արու զաւակերին: Հայոց այդ լեռ-
ների ողու ուժն էր հոսել այդ
մանչի սրտին, իրենց նահապետի
քաջութեան յորձանքն էր փոթոր-
կել հոգին: Ամրակազմ, յանդուզն
տղայի լամառ պահանջներից և-

Surp. n 19 23

MISSION WINE & SPIRITS

 BV Coastal All Varietals 699	 Jose Cuervo Especial Tequila 10⁹⁹ 750ml 20⁹⁹ 1.75L	 Johnnie Walker Blue Scotch Whisky 124⁹⁹	 1800 Reposado Tequila 16⁹⁹
 Don Julio Blanco Tequila 24⁹⁹	 Cristall Vodka 1.0L 11⁹⁹	 Patron Añejo Tequila 39⁹⁹	 Two Fingers Tequila 8⁹⁹
 Johnnie Walker Black Scotch Whisky 19⁴⁹ 750ml 49⁹⁹ 1.75L	 Grey Goose Vodka 20⁹⁹ 750ml 49⁹⁹ 1.75L	 Skyy Vodka 9⁹⁹ 750ml 19⁹⁹ 1.75L	 Belvedere Vodka 20⁹⁹
 Hennessy Cognac 20⁹⁹ vs 31⁹⁹ vsop	 Courvoisier VS Cognac 18⁹⁹	 Absolut Vodka 14⁹⁹	 Russian Standard Vodka 11⁹⁹
 Cazadores Reposado Tequila 20⁹⁹	 Don Julio 1942 Tequila 84⁹⁹	 Don Julio Añejo Tequila 32⁹⁹	 Johnnie Walker Green Label 36⁹⁹ Gold Label 46⁹⁹
 Ciroc Vodka 17⁹⁹	 Ketel One Vodka 18⁴⁹	 Jean-Marc XO Vodka 34⁹⁹	 Crown Royal Canadian Whiskey 14⁹⁹
 Ora Vodka 11⁹⁹	 Courvoisier XO Cognac 79⁹⁹	 Patron Silver Tequila 33⁹⁹	 Chivas Regal 12-Year Old Scotch Whisky 17⁹⁹ 750ml 35⁹⁹ 1.75L
 Imperia Vodka 17⁹⁹	 Gantous & Abou Raad Arak 12⁹⁹	 Massaya Arak 20⁹⁹	 Hennessy XO Cognac 99⁹⁹

1785 E. Washington Blvd., Pasadena, CA 91104

(626) 794-7026 • (626) 794-7368

Near the corner of Allen & Washington • Open Monday—Saturday 9 am - 8 pm

www.missionliquor.com

*Minimum 12 Bottle Mix & Match • This ad expires on 05/07/08 • We reserve the right to limit quantities • Sales tax excluded

• Prices subject to change without notice • No checks or credit cards

All items are 750ml in size unless specified.

ՄԱՐԶԱԿԱՆ

ԵՒՐՈՊԱՅԻ ԾԱՆՐԱՄԱՐՏԻ ԱՌԱՋՆՈՒԹԻՒՆՈՒՄ ՀԱՅԱՍՏԱՆԻ ՀԱՒԱՔԱԿԱՆԸ ՄԵԴԱԼՆԵՐԻ ՀԱՇՈՒԱՐԿՈՎ ճԱՆԱՉՈՒԵՑ ԱՌԱՋԻՆԸ

Հայ ծանրորդների փայլուն յաղթանակով աւարտուեց իտալական Լիգնանո քաղաքում անցկացուած եւրոպայի առաջնութիւնը: Հայաստանի կանանց եւ տղամարդկանց հաւաքականներն իտալական մրցահարթակում ընդհանուր առմամբ նուաճեցին 17 մեղալ, որից՝ 13 սկզբ, 3 արծաթէ, մէկ բրոնզէ: Մեղալների քանակով մեր ծանրորդները թիմային ընդհանուր հաշուարկով զբաղեցրին առաջին տեղը: Միաւորների հաշուարկով թէ՛ տղամարդկանց, թէ՛ կանանց հաւաքականը դրաւեցին 4-րդ տեղը: Դա հնարաւորութիւն տուեց մեր կանանց հաւաքականին Պեկինի օլիմպիադայում ներկայանալ մէկ մասնակցով:

Տղամարդկանց թիմում օլիմպիական մրցահարթակ դուրս կը գայ 5 ծանրորդ:

Առաջին մեղալները նուաճեցին Հայաստանի կանանց հաւաքականի ներկայացուցիչները:

63կգ քաշային կարգում Մելինէ Դալուզեանը երկամարտի 235կգ արդիւնքով գրաւել է առաջին հորդունականը դառնալով Եւրոպայի ախոյեան: Մելինէն առաջին է եղել թէ հրում, թէ պոկում վարժութիւններում: մէկական փոքր ոսկէ մեղալ նուաճելով նաեւ այդ վարժութիւններում: Դալուզեանին յաջորդած թրքուհի Միթել Միթսեկը երկամարտում բարձրացրել է ընդամէնը 226կգ:

Հիանալի ելոյթ ունեցել նաեւ 69կգ քաշային նազիկ Աւդալեանը, որը երկամարտի 242կգ արդիւնքով դարձել գրաւել է առաջին հորդունականը: Աւդալեանը նաեւ լաւագոյն է եղել հրում եւ պոկում վարժութիւններում:

Ապրիլի 17-ին հրում վարժութիւնում ոսկէ մեղալի արժանացած Հովհաննիմէ Խուրշուդեանը (75 կգ, Քասախ)՝ 141 կգ արդիւնքով: Սական, հայ մարզուհին պոկում վարժութիւնում չկարողացաւ յաղթահարել նախապէս պատուիրած 115 կգ-ն եւ զրկուեց երկամարտում խաղարկուած մեղալներից:

Տղամարդկանց պայքարում վարպետութեամբ աչքի ընկալ Տիգրան Գ. Մարտիրոսեանը (69 կգ, Գյումրի): Նա պոկեց 158 կգ, հրեց 188 կգ եւ երկամարտի 346 կգ արդիւնքով

նուաճեց Եւրոպայի ախոյեանի կոչումը: Տիգրանը ոսկէ մեղալի արժանացաւ պոկումում, իսկ հրումում՝ «արծաթի», քանզ որ նրա անձնական քաշը

ծանր էր Եւրոպայի անցեալ տարուայ ախոյեան ֆրանսացի Դենսալա Դաբաւայից, որն այս անգամ բաւարարուեց 2-րդ տեղով: Տ.

Մարտիրոսեանը նաեւ սահմանեց աշխարհի երիտասարդների 7 ռեկորդ: Նույն քաշային կարգում Հայաստանը ներկայացրած Արա Միրզուեանը (էջմիածին) գրաւեց 12-րդ տեղը:

85կգ քաշային Տիգրան Գ. Մարտիրոսեանը դարձաւ Եւրոպայի առաջնութեան բացարձակ ախոյեանն իր քաշային կարգում եւ Հայաստանի 4-րդ ախոյեանն այս մրցաշարում:

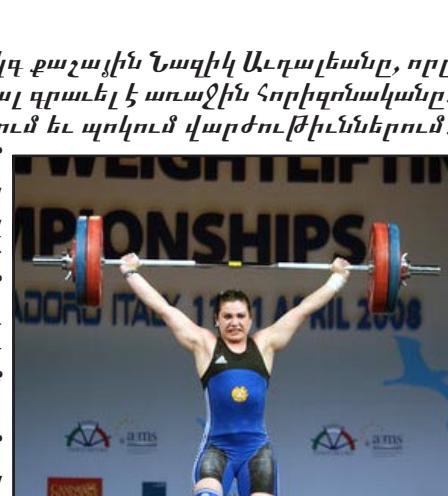
Երկամարտում Տիգրան Գ. Մարտիրոսեանը յաղթել է 377կգ արդիւնքով՝ 4կգ առաջ անցնելով ուսւա Վասիլի Պոլովիկովից եւ 15կգ՝ բուղարացի Գէորգի Մարկովից: Պոկում վարժութիւնում Տ. Մարտիրոսեանը հաւասարը չի ունեցել 172կգ, իսկ հրում վարժութիւնում՝ արդիւնքով:

Էդգար Գէւորգեանը՝ 94կգ քաշային, նուաճել է արծաթէ մեղալ պոկում վարժութիւնում, իսկ 105կգ քաշային Արթուր Բաբայեանը 171կգ արդիւնքով զբաղեցրել է 8-րդ տեղը պոկում վարժութիւնում, ստացել է «0» հրում վարժութիւնում՝ ստապալելով իր բոլոր 3 մօտեցումները ծանրաձողին:

Հայաստանի ներկայացուցիչ Արա Խաչատրեանը (77 կգ, Գյումրի) պոկում Արա Խաչատրեան վարժութիւնում ցույց տուեց 165 կգ արդիւնք եւ արժանացաւ ոսկէ մեղալի, հրումում 191 կգ-ով բրոնզէ մեղալ նուաճեց, իսկ երկամարտում 361 կգ ցուցանիշով գրաւեց 2-րդ տեղը ու արժանացաւ փոխ-ախոյեանի կոչման:

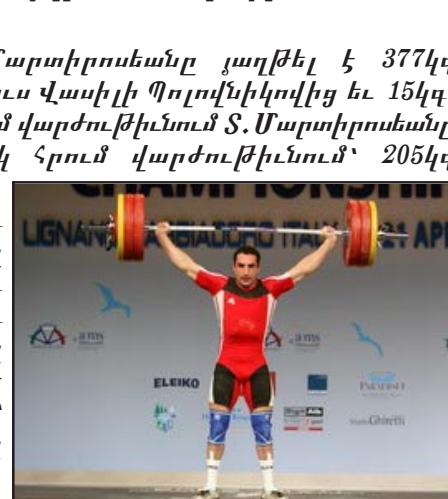
Մելինէ Դալուզեան

Հովհաննիմէ Խուրշուդեան

Տիգրան Գ. Մարտիրոսեան

Էդգար Գէւորգեան

**Ձեր Ծանուցումները Վատահեցէք
«Մասիս» Շաբաթաթերթին
T: (626) 797-7680 F: (626) 797-6863**

ՀԱՅԱՍՏԱՆԻ ՖՈՒԹՈՂՈԼԻ ԱՌԱՋՆՈՒԹԻՒՆ

Ապրիլի 19-ին տեղի ունեցան Հայաստանի ֆութողոլի բարձրագույն խմբի առաջնութեան երկրորդ փուլի հանդիպումները: Գրանցուեցին հետեւեալ արդիւնքները:

«Ուլիս» - «Արարատ» 0-2

«Կիլիկիա» - «Միկա» 0-3

«Շիրակ» - «Գանձասար» 2-1

«Բանանց» - «Փիւնիկ» 0-1

2 փուլից յետոց 6-ական միաւորով եւ գնդակների տարբերութեամբ առաջատար եռեակում են յաջորդաբար «Արարատը», «Միկան» եւ «Փիւնիկը»:

Խաղ	Ցար.	Հաւ.	Պարտ.	Կոլ	Կետ
«Արարատ» Երեւան	2	2	0	7-0	6
«Միկա» Աշտարակ	2	2	0	6-1	6
«Փիւնիկ» Երեւան	2	2	0	2-0	6
«Շիրակ» Գիւմրի	2	1	0	3-4	3
«Գանձասար» Կապան	2	0	1	1-2	1
«Բանանց» Երեւան	2	0	1	0-1	1
«Ուլիս» Երեւան	2	0	2	0-3	0
«Կիլիկիա» Երեւան	2	0	2	0-8	0

ԸՄԲԻՇՆԵՐ ՍՈՒՐԵՆ ՍԱՐԿՈՍԵԱԸԸ ԵՒ ՅԱՐՈՒԹԻՒՆ ԵՆՈՔԵԱԸԸ ՆՈՒԱԵՑԻՆ ՕԼԻՄՊԻԱԿԱՆ ԽԱՂԵՐԻ ՈՒՂԵԳԻՐ

Ապրիլի 20-ին Շուեցարիայի Մարթիգնի քաղաքում աւարտուեց ազատ ոճի ըմբշամարտի միջազգային վարկանիշային մրցաշարը: Հայաստանի մարզիկներից Սուրէն Մարկոսեանը (66 կգ, Գառնի) եւ Յարութիւն ենոքեանը (84 կգ, Երեւան) գրաւեցին 3-րդ տեղը եւ արժանացան օլիմպիական ուղեգործի:

Ազատ ոճի ըմբշամարտի վարկանիշային վերջին մրցաշարը կը սկսուի Ապրիլի 30-ին Վարշաւայում:

ԱՄՈՒԽՆԱՑԵԱԼՔ

ԱՐՏԵՄ ԵԳՈՅԵԱՆ ՀՆԴ ԱՆԱԻՐԱ ԴԱՆԻԿԵԱՆ
18 Ապրիլ, 2008 ԿՈՒՆԻՑ

Այս ուրախ առիթով «Մասիս» շաբաթաթերթի վարչութիւնը իր ջերմ շնորհաւորութիւնները կը յայտնէ ամուսնացեալ զոյզին եւ անոնց ընտանեկան պարագաներուն, մասնաւորաբար թերթիս աշխատակից Դոկտ. Փրոփ. Գէորգ եւ Անահիտ Խրլոբեանին:

ՃՆՈՐՃԱՒՈՐՈՒԹԻՒՆ

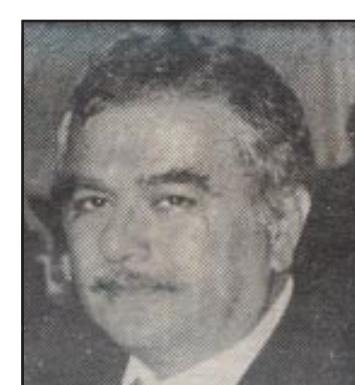
Մոնթրէալէն Տէր եւ Տիկին Հնկ. Մինաս Հոփուրեան բախտաւորուած են առջինեկ մանչ զաւակով, զոր անուանած են Ռաֆֆի:

Այս ուրախ առիթով «Մասիս» կը շնորհաւորէ նորածինի ծնողքն ու մեծ հայրը՝ Հնկ. Վարդավառ Հոփուրեանը եւ «Մասիս» շաբաթերթին կը նուիրեն \$100 տոլար:

ՃՆՈՐՃԱՒՈՐՈՒԹԻՒՆ

Տէր եւ Տիկ. Հնկ. Մինաս Հոփուրեանի մանչ զաւակով բախտաւորուելուն ուրախ առիթով, թորոնթոյէն Հնկերներ Սեպուհ եւ Արա Պոյաճեաններ սրտանց կը շնորհաւորեն նորածինի ծնողքն ու մեծ հայրը՝ Հնկ. Վարդավառ Հոփուրեանը եւ «Մասիս» շաբաթերթին կը նուիրեն \$100 տոլար:

ԿՈՉ ՕԳՆՈՒԹԵԱՆ

Ես ԿԱՐՈ ԹՈՒՔԱԹԼԵԱՆ, 64 տարեկան, ամիսներէ ի վեր կը տառապիմ Leukemia-է (արեան բաղդակ): Յաղթելու համար այս հիւաննութեան, պէտք ունիմ որոշ տեսակի՝ ինձի յարմարող արիւնքի: Եթէ յարմարող արիւնք գտնուի, տուող ենթական ոչ մէկ վտանգ կամ դժուարութիւն պիտի չունենայ: Պարզապիտէ՝ յատուկ գրծողութեամբ մը, մէկ թեւէն առնուած արիւնք, միւս թեւէն իրեն ես պիտի ներարկուի: 18 տարեկաններ վար եղողները չեն կրնար օգնել ինձի: Կրնար ինձի հեռախօսել հետեւեալ թիւով՝ (818) 415-4661: Հանեցէ օգնել ինձի, այլապէս կրնայ շատ ուշ ըլլալ:

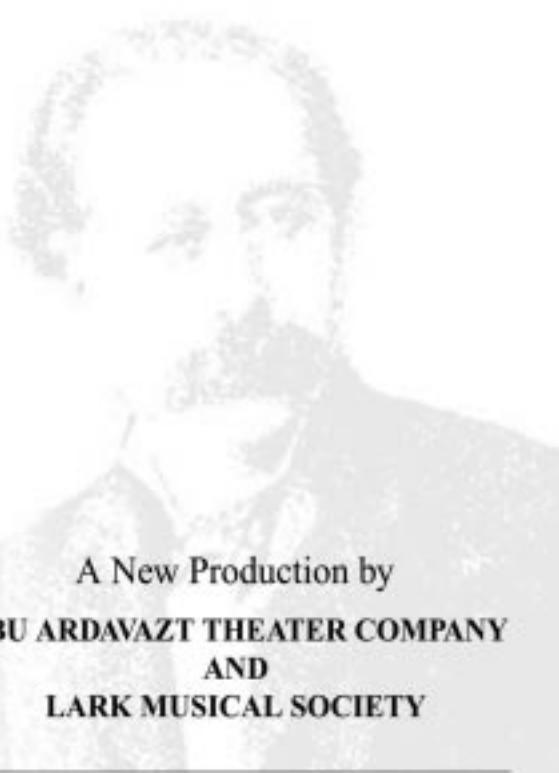
Կանխայայտ շնորհակալ

AGBU

LARK MUSICAL SOCIETY

A New Production by

**AGBU ARDAVAZT THEATER COMPANY
AND
LARK MUSICAL SOCIETY**

Dikran Tchouhadjian

ZEMIRÉ

Opera Semiseria in Four Acts

Stage Director:
KRIKOR SATAMIAN

Music Director:
VATSCHE BARSOUMIAN

A large cast of singers, actors, chorus,
orchestra and supernumeraries.

Friday
May 30, 2008, 8:00 pm
Saturday
May 31, 2008, 8:00 pm
Sunday
June 1, 2008, 3:30 pm

Pasadena Civic Auditorium
300 East Green Street
Pasadena, CA

Zemiré

Չ Ե Ւ Ի Ռ Ե

